

UOHSX00D5XH0

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Spisová značka:

ÚOHS-S0162/2019/VZ

Číslo jednací:

ÚOHS-10008/2020/511/KZa

Brno: 1.dubna 2020

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení zahájeném dne 23. 4. 2019 na návrh z téhož dne, jehož účastníky jsou

- zadavatel – Česká republika – Ústav zdravotnických informací a statistiky ČR, IČO 00023833, se sídlem Palackého náměstí 375/4, 128 00 Praha,
- navrhovatel – Lidl stravenky v.o.s., IČO 05433720, se sídlem Nárožní 1359/11, 158 00 Praha 5, ve správním řízení zastoupena Mgr. Radovanem Kubáčem, advokátem ev. č. ČAK 14150, se sídlem Olivova 2096/4, 110 00 Praha, na základě plné moci ze dne 30. 1. 2019,

ve věci přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při uzavírání rámcové dohody „Nákup stravovacích poukázek“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 25. 3. 2019 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 28. 3. 2019 pod ev. č. zakázky Z2019-009642 a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 28. 3. 2019 pod č. 2019/S 062-143297,

rozhodl takto:

Návrh navrhovatele – Lidl stravenky v.o.s., IČO 05433720, se sídlem Nárožní 1359/11, 158 00 Praha 5 – ze dne 23. 4. 2019 se **podle ustanovení § 265 písm. a) zákona č. 134/2016 Sb.,**

o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, zamítá, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření.

ODŮVODNĚNÍ

I. ZADÁVACÍ ŘÍZENÍ

1. Zadavatel – Česká republika – Ústav zdravotnických informací a statistiky ČR, IČO 00023833, se sídlem Palackého náměstí 375/4, 128 00 Praha (dále jen „zadavatel“) – zahájil podle zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), otevřené řízení na uzavření rámcové dohody „Nákup stravovacích poukázek“, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 25. 3. 2019 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 28. 3. 2019 pod ev. č. zakázky Z2019-009642 a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 28. 3. 2019 pod č. 2019/S 062-143297 (dále jen „zadávací řízení“).
2. Předmětem plnění rámcové dohody je podle bodu II.1.4 oznámení o zahájení zadávacího řízení *„dodávka papírových poukázů v nominální hodnotě 100,- Kč, na které lze čerpat stravovací služby ve smyslu § 236 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stravenky“) pro cca 200 zaměstnanců zadavatele v celé české republice s možností budoucího přechodu na jiný způsob či formu čerpání stravovací služby – např. stravenkové karty nebo mobilní aplikace.“*
3. Zadavatel stanovil v bodě 2.3 zadávací dokumentace ze dne 28. 3. 2019 (dále jen „zadávací dokumentace“) předpokládanou hodnotu rámcové dohody ve výši 18 700 000 Kč vč. DPH.
4. Zadavatel obdržel dne 10. 4. 2019 od dodavatele Lidl stravenky v.o.s., IČO 05433720, se sídlem Nárožní 1359/11, 158 00 Praha 5, ve správním řízení zastoupena Mgr. Radovanem Kubáčem, advokátem ev. č. ČAK 14150, se sídlem Olivova 2096/4, 110 00 Praha, na základě plné moci ze dne 30. 1. 2019 (dále jen „navrhovatel“) „Námítky proti zadávací dokumentaci“ z téhož dne (dále jen „námítky“). Rozhodnutím o námítkách ze dne 12. 4. 2019 (dále jen „rozhodnutí o námítkách“), které bylo navrhovateli doručeno téhož dne, zadavatel námítky navrhovatele odmítl.
5. Vzhledem k tomu, že navrhovatel nepovažoval rozhodnutí zadavatele o námítkách za učiněné v souladu se zákonem, podal dne 23. 4. 2019 návrh na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele k Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“).

II. OBSAH NÁVRHU

6. V úvodu svého návrhu navrhovatel popisuje dosavadní průběh zadávacího řízení.
7. Navrhovatel je toho názoru, že hodnotící kritéria veřejné zakázky jsou nastavena nesprávně a vedou k nepřiměřenému zvýhodnění dílčího kritéria hodnocení „Počet smluvních partnerů účastníka“ (dále jen „kritérium smluvních partnerů“) před dílčím kritériem hodnocení „Celková cena za 1 ks stravovací poukázky“ (dále jen „kritérium ceny“), a to v rozporu s definovanými váhami obou těchto dílčích kritérií. V důsledku toho dílčí kritéria hodnocení

dle navrhovatele neodpovídají definici ekonomické výhodnosti nabídek dle § 114 odst. 2 zákona. V konečném důsledku tak dle navrhovatele dochází k zásadnímu porušení základních zásad zadávání veřejných zakázek, a to zásad transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace zakotvených v § 6 odst. 1 a 2 zákona, a dále zásady hospodárnosti, efektivnosti a účelnosti vynakládání veřejných finančních prostředků.

8. Navrhovatel dále popisuje svou argumentaci v námitkách. Podle navrhovatele zadavatel stanovil jako základní hodnotící kritérium pro hodnocení nabídek ekonomickou výhodnost, která je složena ze dvou kritérií – kritéria ceny, které má váhu 90 %, a kritéria smluvních partnerů, které má váhu 10 %.
9. Navrhovatel dle svých slov námitky směřoval proti těmto kritériím, a to konkrétně proti zadavatelem zvolenému vzorci pro hodnocení nabídek, neboť dle jeho názoru je kritérium smluvních partnerů zvýhodněno oproti kritériu ceny, přičemž nejsou reflektovány definované váhy jednotlivých dílčích kritérií hodnocení. V důsledku toho předmětné hodnocení dle navrhovatele nezajišťuje ekonomickou výhodnost nabídek.
10. Podle navrhovatele rozdíly v nabídkách účastníků ohledně kritéria ceny mají na konečné hodnocení nabídek jen zanedbatelný vliv, zatímco u kritéria smluvních partnerů se do konečného hodnocení výrazně promítne i nepatrný rozdíl v počtu smluvních partnerů. Navrhovatel dle svých slov simulací několika možných výpočtů zjistil, že v důsledku použití nevhodného vzorce hodnocení nabídek se i významné rozdíly v jednotlivých cenových nabídkách budou na vyhodnocení nabídek projevovat pouze v řádu desetin bodů. Naopak rozdíly v nabízených počtech smluvních partnerů pro akceptaci stravenek se dle navrhovatele kvůli nevhodně stanovenému vzorci budou do celkového vyhodnocení nabídek projevovat v rozdílech v celých číslech, což navrhovatel demonstruje kalkulací v následující tabulce.

	Uchazeč A	Uchazeč B
Celková cena za 1 ks stravovací poukázky (Kč)	98	100
Počet smluvních partnerů	81	100
Výpočet hodnotících bodů		
Kritérium 1	90	88,2
Kritérium 2	8,1	10
Celkový součet	98,1	98,2

11. V důsledku výše uvedeného má dle navrhovatele kritérium ceny velmi „devalvovaný“ význam. Zadavatelem požadovaná nominální hodnota stravenek podle navrhovatele činí 100 Kč a každých 0,10 Kč, o které se nabídková cena uchazečů nachází pod touto cenou, je z obchodního hlediska velmi citelná. Podle navrhovatele je nutné zohlednit celkové marže uchazečů ze stravenky, a ne celkovou cenu za stravenku. Z nominální hodnoty stravenky uchazeči dle navrhovatele disponují provizí/marží v rozmezí 2,5 až 6 Kč. Cena stravenky tak minimálně do úrovně 94 Kč dle navrhovatele nepředstavuje hodnotitelnou položku, protože nabídka ceny pod tuto úroveň by znamenala, že by daný účastník hradil zadavateli stravovací služby ze svých prostředků i po zohlednění provize, kterou vydavatel stravenek účtuje poskytovatelům stravování, což dle navrhovatele nedává smysl a nelze to tedy očekávat.

12. Podle navrhovatele by smysluplné hodnocení kritéria ceny například mohlo spočívat v hodnocení rozdílu nabídkové ceny za 1 ks stravenky pod úroveň její nominální hodnoty 100 Kč. V úvahu podle navrhovatele přicházejí i jiné způsoby, které budou hodnotit tu část nabídkové ceny, kterou mohou účastníci ovlivnit. Pokud je do hodnocení zahrnuta celá nominální hodnota stravenky, přičemž je v objektivních možnostech účastníků, aby tuto cenu ovlivnili maximálně v rozsahu 6 Kč, vede to dle navrhovatele k devalvaci dílčího hodnotícího kritéria ceny, a jeho vyhodnocení pak dle navrhovatele nekoresponduje s váhou 90 %, kterou stanovuje zadávací dokumentace. Tímto se postup zadavatele stává podle názoru navrhovatele netransparentní a diskriminační pro účastníky, kteří v legitimním očekávání hodnoty 90 % váhy budou spoléhat na výši své nabídkové ceny.
13. Podle navrhovatele má hodnotící kritérium smluvních partnerů mnohem větší reálnou váhu než 10 %, což dle navrhovatele činí zadávací podmínky netransparentní, diskriminační a v rozporu s principem rovného zacházení a nemohou tak obstát ve světle základních zásad zadávání veřejných zakázek dle zákona.
14. Nastavená kritéria dle navrhovatele nereflektují celkové úspory na plnění veřejné zakázky, které zajistí výhodnější nabídka v kritériu ceny, a namísto toho bezdůvodně zvýhodňují rozdíly v počtu smluvních partnerů, které v konečném důsledku nebudou mít na kvalitu nabízeného plnění vůbec žádný vliv, neboť při vyšším počtu smluvních partnerů v řádu desítek až stovek je navíc uvedený rozdíl pro zaměstnance zcela zanedbatelný. Tuto skutečnost navrhovatel v návrhu dokládá následující kalkulací.

	Uchazeč A	Uchazeč B
Počet stravenek za dobu trvání smlouvy	187.000	187.000
Nabídková cena za jednu stravenku (Kč)	98	100
Celková hodnota nabídky (Kč)	18.326.000	18.700.000
Roční úspora při výběru uchazeče A (Kč)	93.500	
Celková úspora za dobu trvání Smlouvy na poskytnutí stravenek (Kč)	374.000	

15. Navrhovatel dále uvádí, že kritérium ceny je po celou dobu trvání rámcové dohody neměnné, zatímco kritérium smluvních partnerů se během trvání rámcové dohody bude měnit, protože počet smluvních partnerů se bude vyvíjet. Navrhovatel uvádí, že již k námitkám přiložil jako názornou ukázkou proměnlivosti počtu smluvních partnerů tabulku zachycující vývoj počtu restaurací v akceptační síti navrhovatele „Naše stravenka“, ze které jednoznačně vyplynulo, že v období od března 2017 do dubna 2019 vzrostl počet jeho akceptačních míst ze 146 na 6050.
16. Podle navrhovatele z uvedených skutečností vyplývá, že kritéria hodnocení byla stanovena netransparentním a diskriminačním způsobem, který nereflektuje zásadu rovného zacházení a ani ekonomickou výhodnost nabídek dle § 114 odst. 2 zákona. Ekonomická výhodnost nabídek se dle navrhovatele hodnotí na základě nejvýhodnějšího poměru nabídkové ceny

a kvality. V daném případě je podle navrhovatele naprosto neúměrně, protizákonně a v rozporu s váhou deklarovanou v zadávací dokumentaci upřednostněno kritérium smluvních partnerů, které bude mít během plnění proměnlivou hodnotu. Podle navrhovatele současné nastavení kritérií hodnocení nepovede k výběru nejkvalitnější nabídky za nejlepší cenu, a je tak porušena i zásada přiměřenosti a zásady hospodárnosti, efektivnosti a účelnosti vynakládání veřejných finančních prostředků.

17. Navrhovatel dle svých slov již v námitkách zadavateli navrhnul, aby upravil způsob hodnocení dílčích kritérií hodnocení tak, aby odpovídal jejich stanovené váze „90 % ku 10 %“, což může být dle navrhovatele dosaženo tím, že nebude hodnocena celková cena za 1 ks stravenky, ale například pouze rozdíl mezi nabídnutou cenou a nominální hodnotou stravenky.
18. Další část návrhu navrhovatel směřuje proti rozhodnutí o námitkách. Podle navrhovatele se zadavatel v rozhodnutí o námitkách věcně vůbec nevypořádal s argumentací navrhovatele. Podle navrhovatele zadavatel v odůvodnění rozhodnutí o námitkách pouze vysvětluje, proč zvolil kritérium smluvních partnerů jako jedno z dílčích kritérií hodnocení. Zadavatel dle navrhovatele obecně konstatoval, že v případě hodnocení nabídek dle ekonomické výhodnosti nabídky se kromě ceny zohledňují i jiné aspekty nabídky, včetně kvality plnění, a může tedy zvítězit nabídka, která sice nemá nejnižší nabídkovou cenu, ale vyniká v jiných aspektech hodnocení. Dále zadavatel v rozhodnutí o námitkách dle navrhovatele přistoupil k bližšímu vysvětlení, proč je pro něho počet smluvních partnerů relevantní. Zadavatel dle navrhovatele uvedl, že účelem šetřeného zadávacího řízení je zajištění benefitu možnosti stravování jeho zaměstnancům v co nejkratší vzdálenosti od místa výkonu práce s možností co největší volby stravovacího zařízení, neboť časová dostupnost dostatečného spektra stravovacích zařízení je pro zadavatele klíčová, neboť zaměstnanci jsou povinni pro své stravování využít předepsanou 30minutovou přestávku a případné nedostatečné spektrum využitelných stravovacích zařízení by vedlo k riziku vzniku prodlev v práci nedodržením daného časového limitu přestávky na stravování.
19. Podle navrhovatele zadavatel v rozhodnutí o námitkách modelovým výpočtem nákladů na každodenní prodloužení přestávky na oběd u všech zaměstnanců o 1 minutu po dobu plnění zadávacího řízení ilustroval ekonomický význam tohoto aspektu. Zadavatel dle navrhovatele uvedl, že hustota sítě poskytovatelů akceptujících vybrané stravenky je spolu s jejich cenou rozhodujícím kritériem kvality a v případě nedostatečné hustoty sítě poskytovatelů služeb je negativní ekonomický dopad vyšší než pořizovací náklady na vlastní stravenky.
20. Podle navrhovatele se však zadavatel v rozhodnutí o námitkách vůbec nevyjádřil (i) ke vhodnosti zvoleného vzorce pro hodnocení nabídek, (ii) k dle navrhovatele důležitému modelovému výpočtu, který prokazuje rozdíl mezi reálnou a definovanou váhou dílčích kritérií hodnocení a (iii) k námitce navrhovatele, že zvolený způsob hodnocení nereflektuje definované váhy jednotlivých dílčích kritérií hodnocení. Zadavatel v závěru rozhodnutí o námitkách dle navrhovatele pouze obecně konstatuje, že nastavení obou kritérií a jejich vah považuje za adekvátní, neboť přes výše zmiňovaný důraz na kvalitu dostupnosti sítě zařízení je stále významně převažujícím faktorem hodnocení cenové kritérium.
21. Navrhovatel je tak přesvědčen, že zadavatel se v rozhodnutí o námitkách věcně vůbec nevypořádal s jeho argumentací. Navrhovatel uvádí, že ve svých námitkách nerozporoval možnost zvolit počet smluvních partnerů jako jedno z dílčích kritérií, ale napadal nesprávně

zvolený vzorec pro výpočet nejvýhodnější nabídky, neboť vzorec stanovený zadavatelem dle navrhovatele nereflkuje definované váhy jednotlivých dílčích kritérií hodnocení a v konečném důsledku znevýhodňuje hodnotu nabídky před počtem akceptačních míst.

22. Navrhovatel uvádí, že napadá především skutečnost, že reálná váha kritérií hodnocení neodpovídá definovaným vahám dle zadávací dokumentace. Navrhovatel dle svých slov nenapadá možnost zvolit počet smluvních partnerů jako jedno z dílčích kritérií, ale upozorňuje, že kritérium ceny z převážné části hodnotí neovlivnitelnou položku, a proto definované váhy dílčích kritérií neodpovídají deklarovanému poměru „90 % ku 10 %“. Navrhovatel podotýká, že pokud by při hodnocení kritérium ceny odpovídalo váze 90 % a kritérium smluvních partnerů váze 10 %, pak by neměl potřebu zadávací podmínky jakkoliv napadat.
23. Navrhovatel tak shrnuje, že považuje zadávací podmínky za netransparentní, diskriminační a v rozporu s principem rovného zacházení v důsledku nesouladu mezi definovanou a reálnou hodnotou vah dílčích kritérií hodnocení, nikoliv v důsledku zvolení počtu smluvních partnerů jako jednoho z dílčích kritérií hodnocení.
24. K tvrzení zadavatele uvedenému v rozhodnutí o námitkách, že „*časová dostupnost dostatečného spektra stravovacích zařízení*“ je klíčová, navrhovatel uvedl, že je potřeba rozlišovat jednak mezi celkovým počtem smluvních partnerů a jednak mezi časovou dostupností. Zadavatel ve své argumentaci v rozhodnutí o námitkách dle navrhovatele klade mnohem větší důraz na kritérium časové dostupnosti než na celkový počet smluvních zařízení. Podle navrhovatele však kritérium smluvních partnerů hodnotí pouze celkový počet smluvních zařízení, a nikoliv jejich časovou dostupnost. Podle navrhovatele je tedy zřejmé, že kritérium smluvních partnerů hodnotí skutečnost, která je pro zadavatelovy potřeby irelevantní.
25. Navrhovatel se dále vyjadřuje k tvrzení zadavatele, že nedostatečné spektrum využitelných stravovacích zařízení by vedlo k riziku vzniku prodlev v práci nedodržením daného limitu přestávky na stravování. Navrhovatel namítá, že uvedené riziko nelze v žádném případě takto zobecnit. V případě několika stovek smluvních partnerů, jako je tomu v dotčeném případě, není dle navrhovatele takové riziko reálné, navíc ani dostatečný počet smluvních partnerů nezajistí, že zaměstnanci budou výlučně navštěvovat pouze zařízení nacházející se v rádiu vymezovaných zadavatelem pro účely zadávacího řízení.
26. Navrhovatel tak shrnuje, že s ohledem na výše uvedené trvá na svém závěru, že stanovení způsobu hodnocení dílčích kritérií hodnocení v zadávací dokumentaci silně zkresluje rozložení stanovených vah kritéria nabídková cena na 90 % a kritéria smluvních partnerů na 10 %. Kritérium smluvních partnerů má totiž dle navrhovatele mnohem větší reálnou váhu než jen deklarovaných 10 %. Zadávací podmínky jsou proto dle navrhovatele netransparentní, diskriminační a v rozporu s principem rovného zacházení.
27. Závěrem návrhu navrhovatel uvádí, že mu postupem zadavatele byla způsobena újma a uvádí, že pochybení zadavatele může ovlivnit výběr dodavatele.
28. Navrhovatel navrhuje, aby Úřad rozhodl v souladu s § 263 odst. 3 zákona tak, že zadávací řízení zruší, a dále navrhuje, aby Úřad nařídil předběžné opatření, kterým do skončení řízení o návrhu navrhovatele zakáže uzavřít smlouvu v zadávacím řízení.

III. ŘÍZENÍ PŘED SPRÁVNÍM ORGÁNEM PRVNÍHO STUPNĚ

29. Podle § 249 zákona ve spojení s § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) bylo zahájeno správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele dne 23. 4. 2019, kdy Úřad obdržel návrh navrhovatele. Předmět správního řízení je vymezen obsahem uvedeného návrhu.
30. Účastníky správního řízení podle ustanovení § 256 zákona jsou:
- zadavatel,
 - navrhovatel.
31. Dne 25. 4. 2019 zaslal Úřad účastníkům správního řízení oznámení o zahájení správního řízení č. j. ÚOHS-S0162/2019/VZ-11622/2019/511/THI z téhož dne.
32. Dne 3. 5. 2019 Úřad obdržel vyjádření zadavatele k návrhu ze dne 2. 5. 2019.

Vyjádření zadavatele k návrhu ze dne 2. 5. 2019

33. V úvodu svého vyjádření k návrhu zadavatel uvádí, že se nedomnívá, že jsou kritéria hodnocení nastavena nesprávně a že dochází k zásadnímu porušení základních zásad zadávání veřejných zakázek, a to zásad transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace, zásady hospodárnosti, efektivnosti a účelnosti vynakládání veřejných finančních prostředků. Zadavatel je přesvědčen, že kritéria nastavil rovnovážně a adekvátně tomu, že účastník s nízkým počtem provozoven a s nižší možností uplatnitelnosti svých stravovacích poukázek bude muset nabídnout nižší nabídkovou cenu, aby to pokrylo ekonomickou ztrátu na straně zadavatele, jak již zadavatel dle svých slov uvedl v rámci rozhodnutí o námitkách.
34. Zadavatel k námitce navrhovatele, že se kritérium hodnocení smluvních partnerů v průběhu plnění veřejné zakázky mění a bude se vyvíjet, uvádí, že jej nezajímá hustota pokrytí provozoven v celé ČR, ale pouze v lokalitách kolem sídla a detašovaných pracovišť zadavatele. Podle zadavatele v průběhu 4 let může, ale také vůbec nemusí dojít k zásadní změně na straně hodnotícího kritéria smluvních partnerů.
35. Ke kalkulaci navrhovatele, ve které poukazuje na nevyváženost kritérií hodnocení, zadavatel uvádí, že navrhovatel provedl kalkulaci na drobném počtu provozoven, který neodráží skutečný stav, přičemž ze seznamu uvedeného v příloze č. 6 zadávací dokumentace je dle zadavatele zřejmé, že počty provozoven v nabídkách účastníků zadávacího řízení budou v řádu stovek vyšší. Zadavatel k tomu uvádí vlastní kalkulaci, která podle něj vyjadřuje modelovou skutečnost přesněji a jasně ukazuje, že nabídka účastníka, ve které nabídne 1 ks stravovací poukázky v částce 98 Kč a např. o 110 méně provozoven, by byla v celkovém součtu bodů vybrána jako nejvýhodnější.

	Účastník A	Účastník B
Celková cena za 1 ks stravovací poukázky (Kč)	98	100
Počet smluvních partnerů	790	900
Výpočet hodnotících bodů		
Kritérium 1	90,00	88,20
Kritérium 2	8,78	10,00

Celkový součet	98,78	98,20
----------------	-------	-------

36. Zadavatel uvádí, že provedl průzkum a z dostupných prostředků zjistil, že obdobné veřejné zakázky užívají kritéria hodnocení počtu smluvních partnerů, kdy zadavatelé rovněž vymezili výčet smluvních partnerů na konkrétní lokalitu v okolí jejich sídel.
37. Závěrem zadavatel uvádí, že nastavení obou kritérií hodnocení a jejich vah považuje za adekvátní, neboť přes výše zmiňovaný důraz na kvalitu dostupnosti sítě zařízení je stále významně převažujícím faktorem hodnocení cenové kritérium. Zadavatel se dle svých slov nedomnívá, že kritéria hodnocení jsou netransparentní, diskriminační a v rozporu s principem rovného zacházení. Zadavatel uvádí, že jeho záměrem je v podobě nových stravenek poskytnout svým zaměstnancům benefit ve stejné nebo kvalitativně vyšší úrovni, přičemž hustota sítě poskytovatelů, akceptujících vybrané stravenky, je spolu s jejich cenou rozhodujícím kritériem kvality.

Další průběh správního řízení

38. Dne 3. 5. 2019 Úřad obdržel část dokumentace o zadávacím řízení v listinné podobě.
39. Dne 13. 5. 2019 Úřad vydal usnesení č. j. ÚOHS-S0162/2019/VZ-12582/2019/511/THI z téhož dne, ve kterém zadavateli stanovil dodatečnou lhůtu v délce 5 dnů k doručení kompletní dokumentace o zadávacím řízení. Zadavateli bylo toto usnesení doručeno tentýž den.
40. Dne 16. 5. 2019 vydal Úřad rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0162/2019/VZ-13676/2019/511/THI z téhož dne, kterým zamítl žádost navrhovatele o nařízení předběžného opatření.
41. Dne 16. 5. 2019 Úřad obdržel od zadavatele další část dokumentace o zadávacím řízení v listinné podobě a na CD.
42. Dne 10. 6. 2019 Úřad vydal rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0162/2019/VZ-16243/2019/511/THI z téhož dne, kterým nařídil předběžné opatření spočívající v uložení zákazu uzavřít rámcovou dohodu v zadávacím řízení zadavateli (dále jen „rozhodnutí o nařízení předběžného opatření“).
43. Dne 18. 6. 2019 Úřad obdržel rozklad zadavatele proti rozhodnutí o nařízení předběžného opatření.

Rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S0162/2019/VZ-18191/2019/511/THI ze dne 28. 6. 2019

44. Po přezkoumání všech rozhodných skutečností vydal Úřad dne 28. 6. 2019 rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0162/2019/VZ-18191/2019/511/THI (dále jen „původní rozhodnutí“). Ve výroku I. původního rozhodnutí Úřad konstatoval, že zadavatel ve správním řízení o přezkoumání úkonů zadavatele vedeném Úřadem pod sp. zn. S0162/2019/VZ nezaslal Úřadu kompletní dokumentaci o zadávacím řízení podle § 252 odst. 1 zákona ve lhůtě do 10 dnů ode dne doručení návrhu zadavateli, a nedoručil ji ani v dodatečné pětidenní lhůtě ode dne doručení usnesení č. j. ÚOHS-S0162/2019/VZ-12582/2019/511/THI ze dne 13. 5. 2019 stanovené Úřadem podle § 263 odst. 4 zákona, tedy nejpozději dne 20. 5. 2019, neboť v této lhůtě Úřadu nezaslal formulář Oznámení o zahájení zadávacího řízení uveřejněný dne 28. 3. 2019 v Úředním věstníku Evropské unie pod č. 2019/S 062-143297, ani jiný doklad prokazující datum odeslání formuláře Oznámení o zahájení zadávacího řízení k uveřejnění v Úředním věstníku Evropské unie. Jako opatření k nápravě nezákonného postupu zadavatele uvedeného ve výroku I. původního rozhodnutí Úřad ve výroku II. původního rozhodnutí

podle § 263 odst. 4 zákona zrušil zadávací řízení. Ve výroku III. původního rozhodnutí Úřad zadavateli uložil zákaz uzavřít smlouvu v zadávacím řízení. Ve výroku IV. původního rozhodnutí Úřad zadavateli uložil povinnost uhradit náklady řízení ve výši 30 000 Kč.

Další průběh správního řízení

45. Dne 2. 7. 2019 nahlédl do správního spisu zástupce navrhovatele.
46. Dne 2. 7. 2019 Úřad obdržel rozklad zadavatele z téhož dne proti původnímu rozhodnutí (dále jen „rozklad“).

Rozklad zadavatele ze dne 2. 7. 2019

47. Zadavatel v rozkladu uvádí, že mezi dokumenty doručenými Úřadu na CD dne 16. 5. 2019 měl být také chybějící formulář Oznámení o zahájení zadávacího řízení uveřejněný v Úředním věstníku EU. Předmětný formulář se však při kopírování a následném přenosu dokumentů a systémových souborů na CD nejspíš nepřesunul či nezapsal správně, čehož si zadavatel, s ohledem na velké množství přenášených souborů, při kontrole po vypalování souborů na CD ne všiml. Jako důkaz zadavatel k rozkladu přiložil „snímek obrazovky PC zadavatele“ obsahující veškerou připravenou dokumentaci k přenesení na CD včetně chybějícího dokumentu. Zadavatel uvádí, že z jeho strany nešlo o projev nespolupráce s Úřadem či záměrné nepředání vyžádané dokumentace, ale o technické pochybení při přípravě dokumentace takového rozsahu.
48. Zadavatel v rozkladu namítá, že zrušení zadávacího řízení na veřejnou zakázku pouze z důvodů formálního pochybení zadavatele bez meritorního rozhodnutí v této věci není šťastné, neboť lze důvodně předpokládat, že stejný či obdobný případ – zadavatelem zvolený model hodnocení nabídek – bude opět navrhovatelem předložen Úřadu k přezkoumání.
49. Zadavatel navrhuje, aby předseda Úřadu zrušil výroky I., II. a IV. původního rozhodnutí a ve věci rozhodl ve prospěch zadavatele nebo věc vrátil Úřadu k novému projednání.

Další průběh správního řízení

50. Dne 3. 7. 2019 Úřad vydal usnesení č. j. ÚOHS-S0162/2019/VZ-18106/2019/511/THI z téhož dne, kterým žádosti navrhovatele o nahlédnutí do správního spisu podle § 260 zákona částečně nevyhověl, a to v rozsahu částí dokumentace o zadávacím řízení, které nejsou podkladem pro vydání rozhodnutí a které tvoří přílohu spisu.
51. Dne 9. 9. 2019 předseda Úřadu vydal rozhodnutí č. j. ÚOHS-R0109/2019/VZ-24753/2019/323/PMo z téhož dne, ve kterém potvrdil rozhodnutí o předběžném opatření.

Rozhodnutí o rozkladu č. j. ÚOHS-R0118/2019/VZ-25073/2019/323/PBI ze dne 10. 9. 2019

52. Dne 10. 9. 2019 vydal předseda Úřadu rozhodnutí č. j. ÚOHS-R0118/2019/VZ-25073/2019/323/PBI z téhož dne (dále jen „druhostupňové rozhodnutí“), kterým původní rozhodnutí zrušil a věc vrátil Úřadu k novému projednání.
53. K důvodům zrušení výroku I. a II. původního rozhodnutí předseda Úřadu uvedl následující. Podle předsedy Úřadu je ve správním spise od 25. 4. 2019 založen (a Úřad ho má tudíž od té doby k dispozici) formulář Oznámení o zahájení zadávacího řízení uveřejněný v Úředním věstníku EU, který dle předsedy Úřadu zcela odpovídá formuláři, jímž zadavatel zahájil zadávací řízení na veřejnou zakázku, a který má být součástí dokumentace o zadávacím řízení

uchovávané zadavatelem dle § 216 zákona. Úřadu tak dle jeho předsedy nic nebránilo v tom, aby tuto fázi zadávacího řízení (část dokumentace o zadávacím řízení) podrobil řádnému přezkumu. Vzhledem k tomu, že formulář Oznámení o zahájení zadávacího řízení uveřejněný v Úředním věstníku EU je od 25. 4. 2019 součástí správního spisu, Úřad neměl dle jeho předsedy důvod – vzhledem k povaze tohoto dokumentu – po zadavateli usnesením ze dne 13. 5. 2019 požadovat, aby mu tento formulář doručil v dodatečné 5denní lhůtě. Dále předseda Úřadu uvedl, že zadavatel nadto prokázal datum odeslání formuláře Oznámení o zahájení zadávacího řízení do Úředního věstníku EU, a to prostřednictvím kopie e-mailu ze dne 28. 3. 2019 doručené Úřadu v dodatečné 5denní lhůtě. Vzhledem k těmto skutečnostem neexistoval dle předsedy Úřadu důvod pro uložení nápravného opatření dle § 263 odst. 4 zákona, a proto jsou výroky I. a II. původního rozhodnutí dle předsedy Úřadu nezákonné.

54. Vzhledem k tomu, že předseda Úřadu rozhodl o zrušení výroků I. a II. původního rozhodnutí, se kterými výroky III. a IV. původního rozhodnutí tvoří ve smyslu § 82 odst. 3 správního řádu nedílný celek a jsou na nich ve smyslu teorie správního práva závislé a nemohou existovat samostatně, přistoupil předseda Úřadu rovněž ke zrušení výroků III. a IV. původního rozhodnutí.
55. Závěrem druhostupňového rozhodnutí předseda Úřadu uvedl, že v rámci nového projednání věci bude Úřad pokračovat ve správním řízení a bude se řídit závazným právním názorem uvedeným v tomto rozhodnutí. Úřad dle jeho předsedy přezkoumá návrhem napadený postup zadavatele a rozhodne ve věci.

Další průběh správního řízení

56. Úřad poté, co mu byla věc vrácena k novému projednání, přípisem č. j. ÚOHS-S0162/2019/VZ-25694/2019/511/THI ze dne 18. 9. 2019 účastníky řízení vyrozuměl o pokračování správního řízení.
57. Dne 9. 10. 2019 Úřad vydal usnesení č. j. ÚOHS-S0162/2019/VZ-27611/2019/511/ŠNo z téhož dne, ve kterém zadavateli určil lhůtu k podání informace o dalších úkonech, které zadavatel provede v šetřeném zadávacím řízení v průběhu správního řízení, a k podání informace o úkonech, které zadavatel již provedl v šetřeném zadávacím řízení v průběhu správního řízení v mezidobí od zaslání dokumentace o zadávacím řízení, tj. ode dne 16. 5. 2019, do doručení tohoto usnesení, a pro zaslání té části dokumentace o zadávacím řízení, která by při takových úkonech byla požádána
58. Úřad usnesením č. j. ÚOHS-S0162/2019/VZ-27919/2019/511/ŠNo ze dne 14. 10. 2019 určil účastníkům řízení lhůtu, ve které se mohli vyjádřit k podkladům rozhodnutí.
59. Dne 21. 10. 2019 Úřad obdržel vyjádření navrhovatele k podkladům rozhodnutí z téhož dne. Zadavatel se k podkladům rozhodnutí nevyjádřil.

Vyjádření navrhovatele k podkladům rozhodnutí ze dne 21. 10. 2019

60. Úvodem svého vyjádření navrhovatel popisuje dosavadní průběh správního řízení. Dále navrhovatel uvádí, že v rámci vyjádření k podkladům rozhodnutí poskytuje Úřadu své stanovisko především k vyjádření zadavatele ze dne 2. 5. 2019.
61. K tvrzení zadavatele, že kritéria nastavil rovnovážně a adekvátně tomu, že účastník s nízkým počtem provozoven a s nižší možností uplatnitelnosti svých stravovacích poukázek bude

muset nabídnout nižší nabídkovou cenu, aby to pokrylo ekonomickou ztrátu na straně zadavatele způsobenou rizikem vzniku prodlev v práci nedodržením daného limitu přestávky na stravování, navrhovatel uvádí, že toto zadavatelovo tvrzení je pouze nepodložená účelová spekulace, která dle navrhovatele nedokládá, že zvoleným vzorcem pro hodnocení dílčích kritérií nedošlo k porušení základních zásad zadávání veřejných zakázek, tedy zásad transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace dle § 6 odst. 1 a 2 zákona. Podle navrhovatele není možné tvrdit, že dodržení časového limitu přestávky se odvíjí od počtu provozoven. Navrhovatel je toho názoru, že aby toto tvrzení zadavatele mohlo být považováno za seriózní, muselo by obsahovat vysvětlení příčinné souvislosti mezi konkrétním počtem provozoven a (ne)dodržením časového limitu přestávky na stravování zaměstnanci zadavatele.

62. Podle navrhovatele zadavatel zaměňuje dvě různé kvality stravovací služby, a to časovou dostupnost a počet provozoven. Skutečnost, zda má zaměstnanec možnost využít stravenky v 81 nebo 100 provozovnách, nemá dle navrhovatele jakýkoliv vliv na časový limit přestávky. Navrhovatel je toho názoru, že časová dostupnost stravovacích zařízení je v zadávací dokumentaci zajištěná jiným způsobem, a to požadavkem zadavatele na povinnost akceptace nabízených stravenek v zařízeních nacházejících se přímo v areálu zadavatele. Skutečnost, že zadavatel má například na opačné straně města k dispozici více provozoven, je dle navrhovatele irelevantní.
63. Navrhovatel je toho názoru, že zadavatel nepochopil podstatu jeho námitek. Navrhovatel dle svého vyjádření nerozporuje samotné kritérium počtu provozoven, ale napadá nevhodně zvolený vzorec pro výpočet nejuvhodnější nabídky, konkrétně to, že kritérium smluvních partnerů (samo o sobě s malou vypovídací hodnotou o kvalitě služby) ve spojení s kritériem celkové ceny za 1 ks stravenky (kdy účastníci mohou ovlivnit pouze nepatrný zlomek celkové ceny spočívající v jejich marži) nereflakuje definované váhy jednotlivých dílčích kritérií hodnocení a v konečném důsledku znevýhodňuje hodnotu nabídky před počtem akceptačních míst. Navrhovatel tak zdůraznil, že nenapadá obecně možnost zadavatele zvolit počet smluvních partnerů jako jedno z dílčích kritérií, ale napadá zkreslení poměru kritérií hodnocení, ke kterému dle navrhovatele dochází nevhodně zvoleným vzorcem hodnocení, resp. kombinací dílčích kritérií.
64. K argumentaci zadavatele ohledně proměnlivého charakteru dílčího kritéria počtu provozoven, podle níž k nárůstu počtu provozoven nedochází pouze u navrhovatele, ale i u jeho konkurentů, takže se dle zadavatele nejedná o výjimečný stav, přičemž dle zadavatele k zásadní změně u tohoto kritéria v průběhu 4 let dojít může, ale nemusí, navrhovatel uvádí, že tato argumentace zadavatele dokládá, že dílčí hodnotící kritérium počtu provozoven není stálé a v průběhu realizace veřejné zakázky se může měnit. Navrhovatel zopakoval, že nenapadá samotné dílčí kritérium počtu provozoven a možnost jeho použití, ale to, že nesprávně a nelogicky zvoleným vzorcem výpočtu dílčího kritéria nabídkové ceny je váha dílčího kritéria počtu provozoven uměle nadhodnocena.
65. Z výše uvedeného tak dle navrhovatele vyplývá, že kritérium smluvních partnerů by díky proměnlivému charakteru mělo mít při hodnocení mnohem menší váhu než kritérium ceny. Navrhovatel je však toho názoru, že v důsledku nevhodně zvoleného vzorce hodnocení má kritérium smluvních partnerů ve skutečnosti mnohem větší váhu než uváděných 10 % a v konečném důsledku v podstatě rozhoduje o výběru dodavatele.

66. K tvrzení zadavatele vztahujícímu se k modelovému případu, ve kterém navrhovatel ilustroval údajnou nevyváženost dílčích kritérií hodnocení způsobenou nevhodností nastavení dílčího kritéria nabídkové ceny, že navrhovatel provedl vzorovou kalkulaci na „drobném počtu provozoven“, který neodráží skutečný stav, navrhovatel uvedl, že daný počet provozoven použil především z toho důvodu, aby ukázal citlivost modelu hodnocení. Podle navrhovatele na něm je totiž velmi dobře vidět, že malý rozdíl v počtu provozoven, z pohledu zaměstnanců dle navrhovatele irelevantní, může mít za následek, že bude vybraná jako ekonomicky výhodnější nabídka s podstatně vyšší cenou. Navrhovatel nesouhlasí ani s tvrzením zadavatele, že navrhovatelem předložený modelový případ neodráží skutečný stav. Navrhovatel je přesvědčen, že jeho model odráží skutečný stav, zatímco zadavatel ve své kalkulaci počítá s uměle nadhodnocenými počty akceptačních míst, aby tím účelově znevěrohodnil navrhovatelovu kalkulaci.
67. Navrhovatel ve svém vyjádření opět poukazuje na potřebu zohlednit specifikum cenotvorby stravenek v rámci nabídek. Hodnocení celkové ceny za 1 ks stravenky je dle navrhovatele s ohledem na fakt, že stravenka má nominální hodnotu 100 Kč, zavádějící a silně zkreslující. Účastníci dle navrhovatele mohou ovlivnit pouze nepatrný zlomek celkové ceny stravenky v závislosti na své marži. To dle navrhovatele znamená, že z nominální hodnoty stravenky 100 Kč jsou účastníci schopni generovat marži ve výši maximálně 2,5 až 6 Kč. Podle navrhovatele tedy cena stravenky minimálně do úrovně 94 Kč (tj. nominální hodnota 100 Kč minus maximální provize 6 Kč) nepředstavuje hodnotitelnou položku. S ohledem na to, jakož i na nepravděpodobnost stanovení vyšší nabídkové ceny, než je nominální hodnota stravenek, představuje dle navrhovatele každých 0,10 Kč, o které se nabídková cena účastníků nachází pod nominální hodnotou stravenky, velmi citelný rozdíl. Podle navrhovatele by tedy bylo mnohem vhodnější, pokud by kritérium odrážející cenovou výhodnost nabídky spočívalo v hodnocení rozdílu nabídkové ceny za 1 ks stravenky pod úroveň její nominální hodnoty 100 Kč a nikoli v celkové ceně za 1 ks stravenky.
68. Argumentaci zadavatele, ve které odkazuje na kritéria hodnocení ve veřejných zakázkách s obdobným předmětem plnění, navrhovatel považuje za irelevantní. Navrhovatel je toho názoru, že i kdyby byl předmětný způsob hodnocení v praxi častý, nic to nevyovídá o jeho správnosti. Podle navrhovatele je relevantní odkazovat na rozhodovací praxi a judikaturu, nikoliv na postup ostatních zadavatelů, který nikdy nebyl předmětem přezkumu. Nadto navrhovatel nesouhlasí ani s tím, že by zvolený model hodnocení byl v praxi ostatních zadavatelů skutečně standardní.
69. Závěrem svého vyjádření navrhovatel shrnuje své argumenty, proč považuje zvolený vzorec pro hodnocení nabídek za nesprávný, zkreslující a vedoucí k protiprávnímu zvýhodnění kritéria smluvních partnerů před hodnotou nabízeného finančního plnění:
- rozdíly v nabídkách dodavatelů ohledně kritéria ceny mají dle navrhovatele na konečné hodnocení nabídek jen zanedbatelný vliv, zatímco u kritéria smluvních partnerů se do konečného hodnocení výrazně promítne i nepatrný rozdíl v počtu smluvních partnerů,
 - nastavená dílčí kritéria dle navrhovatele nereflktují celkové úspory na plnění veřejné zakázky, které zajistí výhodnější nabídka v cenovém dílčím kritériu, a namísto toho bezdůvodně zvýhodňují rozdíly v počtu smluvních partnerů, které v konečném důsledku nebudou mít dle navrhovatele na kvalitu nabízeného plnění vůbec žádný vliv,

- zatímco kritérium ceny je dle navrhovatele po celou dobu trvání rámcové smlouvy neměnné, kritérium smluvních partnerů se během trvání rámcové smlouvy bude měnit.

70. Navrhovatel tak navrhuje, aby Úřad rozhodl tak, jak je uvedeno v jeho návrhu.

Rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S0162/2019/VZ-30075/2019/511/ŠNo ze dne 4. 11. 2019

71. Po přezkoumání všech rozhodných skutečností vydal Úřad dne 4. 11. 2019 rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0162/2019/VZ-30075/2019/511/ŠNo (dále jen „napadené rozhodnutí“). Ve výroku I. napadeného rozhodnutí Úřad konstatoval, že zadavatel nedodržel při uzavírání rámcové dohody „Nákup stravovacích poukázek“ pravidlo stanovené v § 245 odst. 1 zákona tím, že se v odůvodnění rozhodnutí ze dne 12. 4. 2019 o námitkách stěžovatele podrobně nevyjádřil k námitce stěžovatele, ve které stěžovatel namítal, že kritéria hodnocení jsou nastavena nesprávně a vedou k nepřiměřenému zvýhodnění kritéria smluvních partnerů před kritériem ceny navzdory definovaným vahám těchto kritérií, neboť vzorec pro výpočet nejvýhodnější nabídky uvedený v zadávací dokumentaci ze dne 28. 3. 2019 dle stěžovatele nereflektuje definované váhy jednotlivých dílčích kritérií hodnocení a stanovený způsob hodnocení tak nevyjadřuje ekonomickou výhodnost nabídky, čímž se výše uvedené rozhodnutí o námitkách stalo nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů.
72. Jako opatření k nápravě nezákonného postupu zadavatele uvedeného ve výroku I. napadeného rozhodnutí Úřad ve výroku II. napadeného rozhodnutí podle § 263 odst. 5 zákona zrušil rozhodnutí zadavatele ze dne 12. 4. 2019 o námitkách stěžovatele. Ve výroku III. napadeného rozhodnutí Úřad zadavateli uložil zákaz uzavřít smlouvu v zadávacím řízení. Ve výroku IV. napadeného rozhodnutí Úřad zadavateli uložil povinnost uhradit náklady řízení ve výši 30 000 Kč.
73. Své rozhodnutí Úřad odůvodnil tím, že se zadavatel v rozhodnutí o námitkách dostatečně nelyžoval s námitkami navrhovatele, kdy některé dílčí námitky vypořádal obecně a k některým se vůbec nevyjádřil.
74. Úřad ve svém rozhodnutí uvádí, že zadavatel odmítnutí námitek navrhovatele zdůvodnil tím způsobem, že nejprve uvedl, že zvolil jako druhé hodnotící kritérium smluvních partnerů, a dále popisoval důvody, proč je toto kritérium pro něj důležité. Dle Úřadu však navrhovatel ve svých námitkách nenamítal, že by snad zadavatel kritérium smluvních partnerů nemohl při hodnocení nabídek použít. Podstata námitek navrhovatele spočívá dle Úřadu v tom, že podle navrhovatele jsou kritéria hodnocení nastavena nesprávně a vedou k nepřiměřenému zvýhodnění kritéria smluvních partnerů před kritériem ceny navzdory vahám těchto kritérií stanovených v zadávací dokumentaci. Navrhovatel tedy svými námitkami napadá způsob výpočtu bodů, podle kterých bude zadavatel vybírat nejvhodnější nabídku, a jeho nesoulad s vahami kritérií hodnocení definovanými v zadávací dokumentaci, nikoliv to, že by kritérium smluvních partnerů nemohlo být kritériem hodnocení. Dle Úřadu navrhovatel v námitkách rovněž popisoval konkrétní důvody, které ho k závěru, že vzorec pro výpočet nejvhodnější nabídky je nesprávný a stanovený způsob hodnocení tak nevyjadřuje ekonomickou výhodnost nabídky, vedly. Jedním z těchto důvodů bylo, že dle navrhovatele se rozdíl v nabídkové ceně v konečném hodnocení nabídek neprojeví dostatečně, přičemž k tomu navrhovatel v námitkách uvedl i modelový výpočet. Úřad v napadeném rozhodnutí dále uvedl, že dalším důvodem tvrzené nesprávnosti stanoveného způsobu hodnocení je dle navrhovatele jednak to, že kritéria nastavená zadavatelem

nereflektují celkové úspory, které dle navrhovatele zajistí nabídka s výhodnější cenou, a dále proměnlivost kritéria smluvních partnerů. Úřad přitom v napadeném rozhodnutí dospěl k závěru, že zadavatel se v rozhodnutí o námitkách k popsané argumentaci navrhovatele nijak nevyjádřil. Dle napadeného rozhodnutí zadavatel v rozhodnutí o námitkách pouze odůvodňuje, proč zvolil jako druhé hodnotící kritérium kritérium smluvních partnerů.

75. Úřad v napadeném rozhodnutí dále uvedl, že závěrem svého rozhodnutí o námitkách zadavatel sice uvedl, že nastavení obou kritérií a jejich vah považuje za adekvátní, nicméně takové tvrzení nelze podle Úřadu s ohledem na výše uvedené považovat za dostatečné vypořádání námitek navrhovatele, neboť z odůvodnění rozhodnutí o námitkách nikterak nevyplývá, z jakého důvodu zadavatel považuje námitku navrhovatele, ve které navrhovatel namítal, že jsou kritéria hodnocení nastavena nesprávně a vedou k nepřiměřenému zvýhodnění kritéria smluvních partnerů před kritériem ceny navzdory vahám těchto kritérií definovaných v zadávací dokumentaci, za nelegitimní a nesprávnou.
76. Úřad tedy napadeným rozhodnutím rozhodl o tom, že zadavatel nedostal požadavkům vymezeným v § 245 odst. 1 zákona a zapříčinil tak nepřezkoumatelnost svého rozhodnutí. V důsledku toho Úřad přistoupil k uložení nápravného opatření dle § 263 odst. 5 zákona spočívajícího ve zrušení předmětného rozhodnutí o námitkách.
77. Proti výše uvedenému rozhodnutí podal zadavatel rozklad dne 19. 11. 2019.

Rozklad zadavatele ze dne 19. 11. 2019

78. V rozkladu se zadavatel nejprve vyjadřuje k jednotlivým námitkám navrhovatele. Zadavatel souhlasí s navrhovatelem, že hodnotící kritérium počtu provozoven je proměnlivé, avšak podle zadavatele jsou veřejné zakázky určeny také místem a časem a zadavateli nezáleží na tom, kolik provozoven bude mít účastník za dalších např. 5 let, v zadávacím řízení se jedná o stav aktuální ke dni podání nabídky. Zadavatele v rámci zadávacího řízení zajímá, kolik provozoven má účastník právě teď a za jakou cenu stravovací poukázky nabídne.
79. Zadavatel stejně jako ve vyjádření ze dne 2. 5. 2019 je přesvědčen, že *„kritéria nastavil rovnovážně a adekvátně tomu, že účastník s velmi nízkým počtem provozoven a s nižší možností uplatnitelnosti svých stravovacích poukázek bude muset nabídnout nižší nabídkovou cenu, aby to pokrylo ekonomickou ztrátu na straně zadavatele a tedy to, že časová dostupnost dostatečného spektra stravovacích zařízení je pro zadavatele klíčová, neboť zaměstnanci jsou povinni pro své stravování využít předepsanou 30 min. přestávku v práci“*. Zadavatel i nadále trvá na tom, že potenciální finanční ztráta způsobená nedostatečnou hustotou provozoven v blízkosti sídla zadavatele může významně překročit potenciální úsporu zmiňovanou navrhovatelem v námitkách.
80. Dále se zadavatel v rozkladu vyjadřuje totožně jako ve vyjádření ze dne 2. 5. 2019 k proměnlivosti kritéria počtu smluvních partnerů, kde zdůrazňuje, že nelze zadavateli garantovat nárůst počtu provozoven, přičemž v průběhu čtyř let trvání rámcové dohody může, ale nemusí dojít k naprosto zásadním změnám na straně tohoto dílčího hodnotícího kritéria.
81. Zadavatel se dále vyjadřuje k modelovému případu navrhovatele obsaženému v námitkách, který má dle navrhovatele poukazovat na nevyváženost hodnotících kritérií. Zadavatel shodně jako ve vyjádření ze dne 2. 5. 2019 poukazuje na to, že navrhovatel provedl vzorovou

kalkulaci na velmi nízkém a zkreslujícím počtu provozoven, který neodráží skutečný stav. Zadavatel dle svého vyjádření v reakci na modelový případ navrhovatele předložil jiný případ, který podle zadavatele přesněji vyjadřuje modelovou skutečnost, která může v případě posouzení a hodnocení nabídek nastat, neboť přesněji odráží hustotu pokrytí v Praze a v Brně, poukazuje na vyváženost nastavení hodnotících kritérií a jasně ukazuje, že nabídka účastníka, ve které účastník nabídne 1 ks stravovací poukázky v částce 98 Kč a např. o 110 méně provozoven, by byla v celkovém součtu bodů v rámci zadavatelem stanovených hodnotících kritérií vybrána jako nejvýhodnější a zvítězila v celkovém součtu bodů o 0,58 bodu. Podle zadavatele se tedy rozhodně nejedná o situaci, kdy by bylo zcela upřednostňováno kritérium smluvních partnerů. Zadavatel uvádí, že i nadále trvá na tom, aby jeho zaměstnanci měli minimálně srovnatelnou možnost výběru stravovacích zařízení, kde uplatní svou stravovací poukázku, a minimálně jedna provozovna musí být v sídle zadavatele či v prostorách jeho detašovaných pracovišť. Pouze jedna provozovna v sídle zadavatele či v detašovaných pracovištích však dle zadavatele neuspokojí dle své kapacity či nabídky všechny zaměstnance, proto chce zadavatel zajistit její uplatnění i v jeho nejbližším okolí. Zadavatel má dle svých slov nemalou část zaměstnanců pracujících také v terénu, i na ně musí v rámci zadávacího řízení myslet.

82. Zadavatel trvá na svém tvrzení, že nastavení hodnotících kritérií nepovažuje za diskriminační a nevyvážené. Uvedeným modelovým příkladem to dle svého názoru prokazatelně dokládá, naopak modelový příklad navrhovatele podle zadavatele cíleně pracuje s nerealistickými podklady, čehož si navrhovatel vzhledem ke znalosti vlastní sítě provozoven je podle zadavatele dobře vědom. Zadavatel uvádí, že sídlí ve dvou největších městech v ČR, kde budou zcela jistě nejhustší sítě stravovacích zařízení. Dle zadavatele si navrhovatel zcela uvědomuje, že jeho pokrytí v rámci oblastí vymezených zadavatelem není dostačující a uplatnitelnost stravovacích poukázek vůči jeho konkurenci je mnohem menší.
83. Shodně jako ve vyjádření ze dne 2. 5. 2019 zadavatel poukazuje na užití hodnotícího kritéria počtu smluvních partnerů u obdobných veřejných zakázek, kde zadavatelé rovněž vymezili výčet smluvních partnerů na konkrétní lokalitu v okolí jejich sídel či detašovaných pracovišť. Zadavatel to rozhodně nepovažuje za irelevantní informaci a také nesouhlasí s tvrzením, že by v rámci hodnocení běžné nabídkové ceny za 1 ks stravovací poukázky bylo smysluplné hodnotit např. pouze rozdíl nabídkové ceny za 1 ks stravovací poukázky a nikoliv celou nominální hodnotu stravovací poukázky. Zadavatel uvádí, že nekupuje stravovací poukázky z provozního rozpočtu pro vlastní potřebu a neprobíhá pouze výměna peněz za stravovací poukázky, ale nakupuje stravovací poukázky přímo pro své zaměstnance, a dochází tak k výdaji na straně zadavatele, který mu vzniká při předání stravovacích poukázek svým zaměstnancům.
84. Dle zadavatele jdou provozní náklady u stravovacích poukázek za dobu trvání rámcové dohody na straně zadavatele do milionu korun. Pokud by zadavatel neměl hodnotit celou hodnotu stravovacích poukázek a u předpokládané hodnoty veřejné zakázky by se měl zaměřit pouze na marži účastníků zadávacího řízení, která je v současné době v rámci zadávacích řízení převážně nulová či jde do minusových hodnot, nemusel by v podstatě takové zadávací řízení vůbec realizovat podle zákona a mohl by se zaměřit pouze na množství provozoven v jeho okolí či zakázku zadat prostřednictvím přímého zadání, a to mimo režim zákona. Zadavatel se však nedomnívá, že je takovýto postup zcela správný.

85. Zadavatel v rozkladu namítá, že považuje své rozhodnutí o námitkách za dostatečně srozumitelné a přezkoumatelné, není proto dán důvod jeho zrušení. Zadavatel v rozkladu odkazuje na své vyjádření k návrhu ze dne 2. 5. 2019, ve kterém své úvahy uvedené v odůvodnění rozhodnutí o námitkách více rozvinul a podal tak daleko komplexnější vyjádření k obsahu jednotlivých námitek. Zadavatel má tedy za to, že navrhovatel i Úřad měli již v průběhu správního řízení k dispozici veškerou jeho argumentaci k jednotlivým námitkám, a proto považuje námitky navrhovatele v předmětné věci za vypořádané.
86. Zadavatel nadto sděluje, že by se v případě zrušení rozhodnutí o námitkách vypořádal s totožnými námitkami shodně s původním rozhodnutím o námitkách. Svoji úvahu by maximálně obohatil o rozsáhlejší argumentaci uvedenou ve vyjádření ze dne 2. 5. 2019 k návrhu na zahájení správního řízení. Zadavatel se proto domnívá, že navrhovatel závěry zadavatele k meritu věci zná, stejně tak je mu znám způsob, jakým by se zadavatel s totožnými námitkami v novém rozhodnutí vypořádal. Z tohoto důvodu je dle zadavatele nadbytečné rušit rozhodnutí o námitkách a nahrazovat jej rozhodnutím s již sděleným obsahem, neboť takovým postupem by dle zadavatele došlo ke zcela zbytečným průtahům správního řízení a oddalování vydání rozhodnutí ve věci samé.
87. Zadavatel navrhuje, aby předseda Úřadu zrušil výroky I., II. a IV. napadeného rozhodnutí a ve věci rozhodl ve prospěch zadavatele nebo věc vrátil Úřadu k novému projednání.

Vyjádření navrhovatele k rozkladu ze dne 28. 11. 2019

88. Navrhovatel považuje rozklad zadavatele za nedůvodný. Zadavatel se v rozhodnutí o námitkách dle navrhovatele nedostatečně vypořádal s námitkou směřující proti nesprávně nastaveným hodnoticím kritériím, jež vedou k nepřiměřenému zvýhodnění kritéria smluvních partnerů před kritériem ceny, přičemž vzorec pro výpočet nejvýhodnější nabídky nereflektuje definované váhy dílčích kritérií. Zadavatel se dle navrhovatele některými dílčími námitkami věcně vůbec nezabýval. Navrhovatel je toho názoru, že zadavatel v rozhodnutí o námitkách pouze vysvětluje, proč je pro něj počet provozoven důležitým kritériem, ovšem s námitkou navrhovatele týkající se nezohlednění důležitosti tohoto kritéria při stanovení vah dílčích kritérií se přitom vůbec nevypořádal. Z tohoto důvodu považuje navrhovatel rozhodnutí zadavatele o námitkách za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.
89. Navrhovatel ve vyjádření poukazuje na to, že vedle chybného vzorce pro hodnocení nabídek zároveň upozornil na nízkou vypovídací hodnotu kritéria počtu provozoven o kvalitě poskytované služby během celé doby trvání smlouvy při zohlednění jeho dvou charakteristik: (i) proměnlivost v čase a (ii) z pohledu zaměstnanců od určitého počtu provozoven v praxi neplatí přímá úměra „čím víc provozoven, tím vyšší kvalita“. Dle navrhovatele vzhledem k celkovému počtu smluvních partnerů v řádu desítek či stovek jde v praxi o nevýznamný rozdíl, neboť potřeby stravování zaměstnanců mohou být zcela či dokonce lépe pokryty již sítí účastníka s nižším počtem provozoven. Tím navrhovatel zároveň poukázal také na to, že případná změna poměru hodnoticích kritérií a zvýšení váhy kritéria počtu provozoven tak, aby definované váhy odpovídaly reálné situaci, by nebyla řešením, neboť by vzorec a zvolená dílčí kritéria stále neodpovídaly definici ekonomické výhodnosti. S ohledem na výše uvedený charakter kritéria počtu provozoven je dle navrhovatele zcela zřejmé, že by při hodnocení nabídek nemělo mít značnou či dokonce rozhodující váhu, jak je tomu za současné situace.

90. Dle navrhovatele zadavatel po celou dobu správního řízení vysvětluje, proč považuje kritérium počtu smluvních partnerů za důležité, aniž by se jakkoliv zabýval nevhodností zvoleného vzorce a paradoxní situací, který zvýhodňuje kritérium počtu smluvních partnerů. Zadavatel tak v konečném důsledku vysvětluje, proč je pro něj počet provozoven rozhodujícím kritériem, aniž by se vypořádal s tím, že takový přístup vůbec neodpovídá definovaným vahám dílčích kritérií. Navrhovatel uvedené dokládá tvrzením zadavatele v rozkladu, kde uvádí: „Zadavatel je přesvědčen, že kritéria nastavil rovnovážně a adekvátně tomu, že účastník s velmi nízkým počtem provozoven a s nižší možností uplatnitelnosti svých stravovacích poukázek bude muset nabídnout nižší nabídkovou cenu, aby to pokrylo ekonomickou ztrátu na straně zadavatele a tedy to, že časová dostupnost dostatečného spektra stravovacích zařízení je pro zadavatele klíčová.“ Zadavatel tak dle navrhovatele na tomto místě vůbec nezohlednil omezenou možnost navrhovatele snížit nabídkovou cenu, kdy s cenou lze hýbat pouze v rozmezí marže.
91. Navrhovatel dále uvádí, že chápe pohnutky zadavatele, když zvolil dílčí kritérium počtu smluvních partnerů z důvodu zajištění určité kvality služby. Nicméně v kombinaci s cenovým kritériem, které díky specifčnosti stravenek nelze z velké části vůbec ovlivnit, to způsobuje navrhovatelem popisovanou paradoxní situaci, že rozhodujícím kritériem je počet smluvních partnerů, nikoliv cena. Dle navrhovatele lze v praxi kvalitu zajistit jiným způsobem, který nediskriminuje nové soutěžitele a nedeformuje trh tím, že by jej uměle uzavíral před novými soutěžiteli.
92. Argumentaci zadavatele, že s nižším počtem provozoven hrozí riziko zvýšení nákladů, považuje navrhovatel za irelevantní a čistě účelovou, neboť zde chybí příčinná souvislost. Dodržení časového limitu přestávky na stravování nesouvisí s počtem provozoven, ale především s jejich vzdáleností, kapacitou apod., navíc ani maximální počet provozoven v nejbližším okolí nezajistí, aby zaměstnanci chodili výlučně do těchto provozoven.
93. Navrhovatel k výskytu zvoleného modelu na trhu uvádí, že protiprávnost modelu se neodvívá od četnosti ani délky výskytu. Dle navrhovatele je zvolený model diskriminující především ve vztahu k novým soutěžitelům. Navrhovatel vstoupil na trh se stravovacími poukázkami v roce 2017, přičemž do té doby zde působily pouze zaběhnuté společnosti, které neměly důvod zvolený model s ohledem na podobný počet provozoven napadat. Dle navrhovatele většina referenčních zakázek s obdobným modelem hodnocení zahrnuje období před vstupem navrhovatele na trh. Navrhovatel jako jediný účastník trhu, kterého se diskriminace přímo dotýká, je tak prvním, kdo napadá nevhodnost a diskriminující charakter zvoleného modelu hodnocení.
94. Na závěr navrhovatel ve svém vyjádření uvádí, že nelze přihlídnout k argumentaci zadavatele učiněné v průběhu správního řízení, kterou podává komplexnější a mnohem konkrétnější vyjádření k předkládaným námitkám navrhovatele, neboť tímto způsobem nemůže být zadavatelovo pochybení zhojeno. Zadavatel má totiž povinnost vypořádat všechny námitky podrobně a srozumitelně do 15 dnů od jejich doručení ve smyslu § 245 odst. 1 zákona a nikoliv až po podání návrhu na zahájení správního řízení.
95. Navrhovatel proto navrhuje, aby předseda Úřadu podaný rozklad jako nedůvodný zamítl.

Rozhodnutí o rozkladu č. j. ÚOHS-03648/2020/323/MPe ze dne 31. 1. 2020

96. Dne 31. 1. 2020 vydal předseda Úřadu rozhodnutí č. j. ÚOHS-03648/2020/323/MPe z téhož dne, kterým napadené rozhodnutí zrušil a vrátil Úřadu k novému projednání.
97. Předseda Úřadu uvedl k důvodům zrušení výroku I. napadeného rozhodnutí následující. Úřad dle předsedy Úřadu rozhodl napadeným rozhodnutím nesprávně a v rozporu se zákonem, neboť předseda Úřadu shledal, že rozhodnutí o námitkách postihlo podstatu námitek vznesených navrhovatelem směřujících proti zadávací dokumentaci, resp. zadávacím podmínkám. Dle předsedy Úřadu zadavatel svým rozhodnutím o námitkách rozhodl stručně, ovšem dostačujícím způsobem, čímž dostal své povinnosti vymezené v § 245 odst. 1 zákona.
98. Předseda Úřadu uvedl, že obsahem a podstatou námitek navrhovatele byla netransparentnost a diskriminačnost hodnotících kritérií s důrazem na ekonomickou (ne)výhodnost a na stanovení jejich vah. Dle předsedy Úřadu k tomu zadavatel uvedl charakter kritéria ekonomické výhodnosti, proč z jeho pohledu nastavená kritéria vyjadřují ekonomickou výhodnost. Zadavatel rovněž uvedl, z jakých konkrétních důvodů je zvolil a v důsledku čeho považuje nastavení vah za adekvátní.
99. Předseda Úřadu je toho názoru, že přestože zadavatel v projednávaném případě v rozhodnutí o námitkách nevypořádal každou dílčí námitku zvlášť, je nutné považovat rozhodnutí za dostatečně odůvodněné, neboť není důležité, jestli se zadavatel v rozhodnutí vyjádřil ke každé dílčí námitce, ovšem je podstatné, zda postihl svým odůvodněním podstatu námitek předestřených navrhovatelem. Proto je dle předsedy Úřadu nutné na vypořádání námitek nahlížet v kontextu celého rozhodnutí a zhodnotit, zda jsou úvahy zadavatele uvedené v odůvodnění rozhodnutí o námitkách přezkoumatelné. Je-li tedy z rozhodnutí zřejmé, proč zadavatel považuje argumenty stěžovatele za liché, stejně tak je-li patrné, proč považuje zadavatel nastavení zadávacích podmínek za adekvátní a souladné se zákonem, a rovněž nejde o pouhé formální odmítnutí námitek bez odůvodnění a současně lze dovodit, že je postihnuto gros námitek, pak je naplněna povinnost vymezená v § 245 odst. 1 zákona spočívající v jasném a srozumitelném vypořádání odůvodnění rozhodnutí o námitkách. Takové rozhodnutí je tak dle Úřadu dostačující, přezkoumatelné, a tudíž jej nelze zrušit pouze proto, že zadavatel mohl některou svoji argumentaci blíže rozvést, popř. reagovat i na námitky, které zjevně považoval za irelevantní.
100. Dle předsedy Úřadu tak není podstatný rozsah odůvodnění, popř. to, zda se zadavatel výslovně vyjádřil ke každé dílčí námitce, ale skutečnost, že v odůvodnění svého rozhodnutí o námitkách postihl podstatu vznesených námitek. Stejně tak je dle předsedy Úřadu stěžejní, zda mohl stěžovatel na základě takového odůvodnění podat způsobilý návrh na zahájení správního řízení, který by nebyl zamítnut pouze z důvodu zadavatelem později tvrzených skutečností. Z posouzení věci je dle předsedy Úřadu navíc zřejmé, že by případné komplexnější vypořádání námitek neovlivnilo navrhovatelův úmysl podat v předmětné věci návrh na zahájení řízení, neboť navrhovatel ani po komplexnějším odůvodnění zadavatele svůj návrh nevzal zpět a trvá na projednání merita věci.
101. Nadto předseda Úřadu sděluje, že postup Úřadu ve smyslu § 263 odst. 5 zákona je pouze fakultativní, tudíž uložení opatření k nápravě spočívající ve zrušení rozhodnutí o námitkách není nutné uložit vždy, vystanou-li pochybnosti o přezkoumatelnosti takového rozhodnutí. Je-li na první pohled zřejmé, že zadavatel nesplnil povinnost plynoucí z § 245 odst. 1 zákona,

pak je nepochybně na místě rozhodnutí o námitkách zrušit bez dalšího. Dle předsedy Úřadu nelze ovšem striktně rušit předmětná rozhodnutí o námitkách, je-li vypořádání námitek pouze strohé, byť postihne gros podaných námitek. Dle předsedy Úřadu by měl Úřad primárně využít správního uvážení, při kterém by měl posoudit nezbytnost užití konkrétního opatření k nápravě, tedy zda jeho užitím docílí kvalitnějšího vypořádání námitek nebo pouhého oddálení rozhodnutí ve věci samé, aniž by nové rozhodnutí o námitkách přineslo dosud neexistující a zcela nové skutečnosti. V daném případě tak předseda Úřadu neshledal, že by nové rozhodnutí o námitkách mohlo jakkoliv změnit informační hodnotu odůvodnění zadavatelova rozhodnutí.

102. Ke zrušení výroku II., III. a IV. napadeného rozhodnutí předseda Úřadu uvedl, že důvody výše uvedené směřují ke zrušení hlavního výroku napadeného rozhodnutí, výroku I., je tedy na místě přistoupit ke zrušení souvisejících výroků, tzn. výroku II., kterým bylo uloženo nápravné opatření spočívající ve zrušení rozhodnutí zadavatele ze dne 12. 4. 2019 o námitkách navrhovatele, výroku III., kterým byl uložen zákaz uzavřít smlouvu v otevřeném řízení na uzavření rámcové dohody „Nákup stravovacích poukázek“, a výroku IV. týkajícího se povinnosti uhradit náklady řízení, neboť tyto výroky nemohou samostatně obstát.
103. Předseda Úřadu uvedl, že vzhledem ke zrušení napadeného rozhodnutí a jeho vrácení Úřadu k novému projednání se podrobně nezabýval jednotlivými námitkami zadavatele obsaženými v rozkladu, přičemž Úřad je dle předsedy Úřadu povinen tyto rozkladové námitky vypořádat v novém rozhodnutí ve věci.
104. V dalším řízení ve věci Úřad dle předsedy Úřadu věc meritorně posoudí, tedy rozhodne, zda zadavatel nastavil zadávací podmínky, resp. hodnotící kritéria, transparentně a v souladu se zákonem.

IV. NOVÉ PROJEDNÁNÍ VĚCI PŘED SPRÁVNÍM ORGÁNEM PRVNÍHO STUPNĚ

105. Úřad poté, co mu byla věc vrácena k novému projednání, přípisem č. j. ÚOHS-04052/2020/511/ŠNo ze dne 5. 2. 2020 účastníky řízení vyrozuměl o pokračování správního řízení.
106. Úřad usnesením č. j. ÚOHS-05697/2020/511/KZa ze dne 20. 2. 2020 určil účastníkům řízení lhůtu, ve které se mohli vyjádřit k podkladům rozhodnutí.
107. Dne 27. 2. 2020 Úřad obdržel vyjádření navrhovatele k podkladům rozhodnutí z téhož dne. Zadavatel se k podkladům rozhodnutí nevyjádřil.

Vyjádření navrhovatele k podkladům rozhodnutí ze dne 27. 2. 2020

108. Úvodem svého vyjádření navrhovatel popisuje dosavadní průběh správního řízení. Navrhovatel uvádí, že i nadále trvá na všech svých tvrzeních předložených v rámci návrhu a následujících vyjádřeních, zejména vyjádření k podkladům ze dne 21. 10. 2019, ve kterém reagoval na vyjádření zadavatele ze dne 2. 5. 2019.
109. Pro větší přehlednost navrhovatel v úvodu svého vyjádření shrnul nejdůležitější body svých námitek, mezi které patří namítaná nevhodná kombinace dílčích kritérií a vzorce pro jejich hodnocení, kdy vzorec dle navrhovatele ve skutečnosti nereflexuje zadavatelem definované váhy dílčích kritérií v zadávací dokumentaci, čímž dochází k nepřiměřenému zvýhodnění kritéria počtu provozoven před kritériem ceny. Dalším bodem je charakter dílčího kritéria

počtu provozoven, které je dle navrhovatele značně proměnlivé v čase a s nejistým praktickým přínosem. Dále navrhovatel poukazuje na modelový příklad uvedený v návrhu, který dle navrhovatele ilustruje nevyváženost dílčích hodnotících kritérií a citlivost modelu hodnocení. Dalším bodem navrhovatel zdůrazňuje potřebu zohlednit specifikum cenotvorby stravenek, kdy účastníci mohou dle navrhovatele ovlivnit pouze nepatrný zlomek celkové ceny stravenky v závislosti na své marži tvořené výlučně provizí u obchodníků/akceptačních míst. Posledním bodem navrhovatel napadá model hodnocení nabídek na dodávky stravenek vybraný zadavatelem, ke kterému uvádí, že navrhovatel je účastník na trhu, kterého se diskriminace přímo dotýká, z toho důvodu je prvním, kdo napadá nevhodnost a diskriminující charakter tohoto zastaralého a nevhodného modelu hodnocení.

110. Dále ve vyjádření navrhovatel rozvádí nejdůležitější argumenty, které podle něj dokládají pochybení zadavatele, a na které zadavatel reagoval ve svých vyjádřeních. Za zásadní nedostatek a pochybení zadavatele považuje navrhovatel nevhodně zvolený model hodnocení nabídek, kdy reálný způsob hodnocení nabídek neodpovídá definovanému modelu hodnocení dle zadávací dokumentace. Zvolená dílčí hodnotící kritéria jsou totiž dle navrhovatele nastavena nesprávně a vedou k nepřiměřenému zvýhodnění kritéria smluvních partnerů před kritériem ceny, neboť vzorec pro výpočet nejvýhodnější nabídky ve skutečnosti nereflktuje definované váhy jednotlivých dílčích kritérií. Důvodem dle navrhovatele je, že předmětem hodnocení je nominální hodnota stravenek, která je u všech účastníků z povahy věci shodná, tím dochází k „naředění“ dílčího hodnotícího kritéria nejnižší nabídkové ceny výrazně pod jeho definovanou váhu 90 %, v důsledku čehož má pak výše dílčího kritéria nejnižší nabídkové ceny s váhou 90 % menší vliv na hodnocení nabídek než dílčí kritérium počtu akceptačních míst s váhou 10 %. Dle navrhovatele tak tato skutečnost činí postup zadavatele netransparentní a diskriminační. Správný postup by dle navrhovatele byl, pokud by byla předmětem hodnocení v kritériu ceny pouze marže, to je totiž dle navrhovatele jediná část nominální hodnoty stravenek, ve které se nabídky účastníků od sebe skutečně odlišují, a může být tak smysluplně hodnocena.
111. Pro názornost navrhovatel ilustruje jím tvrzenou nesprávnost napadených kritérií na příkladu, ve kterém by zadavatel hledající nejvýhodnější bankovní služby započítával do kritéria ceny bankovních služeb nejen bankovní poplatky, nýbrž i samotné převáděné částky, přičemž tyto převáděné částky jsou analogií jmenovité hodnoty stravenek, kterou si vydavatel stravenek nemůže ponechat, nýbrž ji musí převést poskytovateli stravování a pouze z ní sráží svou marži. I v hypotetickém příkladu bankovních služeb by dle navrhovatele takové nesprávné nastavení hodnotících kritérií mělo ten efekt, že by ve výběrovém řízení nikdy nemohla uspět banka A poskytující služby bez poplatků ve srovnání s bankou B s vysokými poplatky, pokud by banka A měla o něco nižší počet poboček i přesto, že by levnější banka A měla pobočku v místě činnosti zadavatele, a tedy reálně by jeho potřeby obsloužila.
112. Dále navrhovatel opětovně považuje tvrzení zadavatele, že kritéria nastavil rovnovážně a adekvátně tomu, že účastník s nízkým počtem provozoven a s nižší možností uplatnitelnosti svých stravovacích poukázek bude muset nabídnout nižší nabídkovou cenu, aby to pokrylo ekonomickou ztrátu na straně zadavatele, za nepravdivé a účelové, neboť mezi konkrétním počtem provozoven a (ne)dodržením časového limitu přestávky na stravování zaměstnanců zadavatele chybí příčinná souvislost, přičemž zadavatel podle navrhovatele zaměňuje dvě

různé kvality stravovací služby, a to časovou dostupnost a počet provozoven. Časová dostupnost stravovacích zařízení je dle navrhovatele v zadávací dokumentaci zajištěna požadavkem zadavatele na povinnost akceptace nabízených stravenek v zařízeních nacházejících se přímo v areálu zadavatele.

113. Navrhovatel dále uvádí, že nezpochybňuje požadavek zadavatele na akceptaci stravenek přímo v jeho areálu, stejně tak se navrhovatel nebrání případnému závazku ve smlouvě, že v případě změn potřeb zadavatele je účastník povinen oslovovat další vhodné poskytovatele stravování a aktivně usilovat o to, aby akceptační síť byla průběžně za trvání smlouvy vylepšována dle konkrétních přání zaměstnanců zadavatele.
114. Dle názoru navrhovatele si zadavatel nesprávně vykládá podstatu navrhovatelových námitek, navrhovatel totiž dle svých slov nerozporuje obecně možnost zadavatele zvolit počet smluvních partnerů jako jedno z dílčích kritérií, ale napadá nevhodně zvolený vzorec, tj. kombinaci dílčích kritérií, pro výpočet nejvhodnější nabídky, konkrétně navrhovatel namítá, že kritérium počtu provozoven ve spojení s kritériem celkové ceny za 1 ks stravenky nereflektuje reálný ekonomický dopad definovaných vah jednotlivých dílčích hodnotících kritérií a v konečném důsledku znevýhodňuje hodnotu nabídky ceny před počtem akceptačních míst.
115. Dále se navrhovatel opětovně vyjadřuje k nízké vypovídací hodnotě kritéria počtu provozoven, které dle jeho názoru není stálé a v průběhu realizace veřejné zakázky se může měnit. Navrhovatel namítá, že ačkoliv je váha kritéria počtu provozoven stanovena na 10 %, tak reálně v důsledku nevhodně zvoleného vzorce hodnocení má mnohem větší váhu a de facto rozhoduje o výběru dodavatele. Dle navrhovatele byl zadavatel povinen zajistit, aby uvedené dílčí kritérium mělo v rámci hodnocení skutečnou nízkou váhu a nebylo rozhodujícím kritériem, jak je tomu dle navrhovatele v dotčeném případě.
116. Závěrem navrhovatel shrnuje své argumenty, proč považuje zvolený vzorec pro hodnocení nabídek za nesprávný a zkreslující. Dle navrhovatele tak rozdíly v nabídkách účastníků ohledně cenového dílčího kritéria mají na konečné hodnocení nabídek jen zanedbatelný vliv, zatímco u dílčího kritéria počtu akceptačních míst se do konečného hodnocení výrazně promítne i nepatrný rozdíl v počtu smluvních partnerů. Navrhovatel opětovně zdůrazňuje, že zatímco poměr rozdílu v cenových nabídkách se bude při hodnocení pohybovat v řádu desetin bodů, tak u poměru v rozdílu nabízených smluvních partnerů pro akceptaci stravenek se kvůli stanovenému vzorci připisuje bodový náskok po číslech celých, rozdíl v poměrech dílčích kritérií pak devalvuje význam cenového dílčího kritéria. Dále navrhovatel znovu uvádí, že nastavená dílčí kritéria nereflektují celkovou úsporu na plnění veřejné zakázky, které zajistí výhodnější nabídka v cenovém dílčím kritériu, a namísto toho bezdůvodně zvýhodňují rozdíly v počtu smluvních partnerů, které v konečném důsledku nebudou mít na kvalitu nabízeného plnění žádný vliv, neboť při vyšším počtu smluvních partnerů je uvedený rozdíl pro zaměstnance zcela zanedbatelný. Navrhovatel dále poukazuje na to, že cenové dílčí kritérium je po celou dobu trvání rámcové smlouvy neměnné, protože hodnocení podléhá konečná cena, přičemž dílčí kritérium počtu akceptačních míst se během trvání rámcové smlouvy bude měnit, protože hodnocení podléhá stav v době podání nabídky. Kritérium počtu akceptačních míst by tedy mělo mít díky své proměnlivosti nízkou váhu při celkovém hodnocení, v praxi je tomu dle navrhovatele přesně naopak.

117. Ze všech výše uvedených důvodů dle navrhovatele vyplývá, že hodnotící kritéria byla stanovena netransparentním a diskriminačním způsobem, který nereflktuje zásadu rovného zacházení a ani ekonomickou výhodnost nabídek ve smyslu nejvýhodnějšího poměru nabídkové ceny a kvality dle § 114 odst. 2 zákona. Navrhovatel i nadále navrhuje, aby Úřad rozhodl tak, jak je uvedeno v návrhu ze dne 23. 4. 2019.

V. ZÁVĚRY ÚŘADU

118. Úřad, vázán právním názorem předsedy Úřadu vysloveným ve druhostupňovém rozhodnutí, přezkoumal na základě § 248 a následujících ustanovení zákona případ ve všech vzájemných souvislostech, a po zhodnocení všech podkladů, zejména relevantních částí obdržené dokumentace o zadávacím řízení, stanovisek předložených účastníky řízení a na základě vlastního zjištění rozhodl o zamítnutí návrhu navrhovatele. Ke svému rozhodnutí Úřad uvádí následující rozhodné skutečnosti.

Relevantní ustanovení zákona

119. Podle § 6 odst. 1 zákona musí zadavatel při postupu podle tohoto zákona dodržovat zásady transparentnosti a přiměřenosti.

120. Podle § 6 odst. 2 zákona ve vztahu k dodavatelům musí zadavatel dodržovat zásadu rovného zacházení a zákazu diskriminace.

121. Podle § 28 odst. 1 písm. a) a b) zákona se pro účely tohoto zákona rozumí

a) zadávacími podmínkami veškeré zadavatelem stanovené

1. podmínky průběhu zadávacího řízení,
2. podmínky účasti v zadávacím řízení,
3. pravidla pro snížení počtu účastníků zadávacího řízení nebo snížení počtu předběžných nabídek nebo řešení,
4. pravidla pro hodnocení nabídek,
5. další podmínky pro uzavření smlouvy na veřejnou zakázku podle § 104 zákona,

b) zadávací dokumentací veškeré písemné dokumenty obsahující zadávací podmínky, sdělované nebo zpřístupňované účastníkům zadávacího řízení při zahájení zadávacího řízení, včetně formulářů podle § 212 zákona a výzev uvedených v příloze č. 6 k tomuto zákonu.

122. Podle § 36 odst. 1 zákona zadávací podmínky nesmí být stanoveny tak, aby určitým dodavatelům bezdůvodně přímo nebo nepřímo zaručovaly konkurenční výhodu nebo vytvářely bezdůvodné překážky hospodářské soutěže.

123. Podle § 114 odst. 1 zákona zadavatel v zadávací dokumentaci stanoví, že nabídky budou hodnoceny podle jejich ekonomické výhodnosti.

124. Podle § 114 odst. 2 zákona se ekonomická výhodnost nabídek hodnotí na základě nejvýhodnějšího poměru nabídkové ceny a kvality včetně poměru nákladů životního cyklu a kvality. Zadavatel může ekonomickou výhodnost nabídek hodnotit také podle nejnižší nabídkové ceny nebo nejnižších nákladů životního cyklu.

125. Podle § 115 odst. 1 zákona zadavatel musí v zadávací dokumentaci stanovit pravidla pro hodnocení nabídek, která zahrnují
- kritéria hodnocení;
 - metodu vyhodnocení nabídek v jednotlivých kritériích a
 - váhu nebo jiný matematický vztah mezi kritérii.
126. Podle § 116 odst. 1 zákona pro hodnocení ekonomické výhodnosti nabídky podle kvality je zadavatel povinen stanovit kritéria, která vyjadřují kvalitativní, environmentální nebo sociální hlediska spojená s předmětem veřejné zakázky.
127. Podle § 116 odst. 3 zákona kritéria kvality musí být vymezena tak, aby podle nich nabídky mohly být porovnatelné a naplnění kritérií ověřitelné. Kritériem kvality nesmí být smluvní podmínky, jejichž účelem je utvrzení povinností dodavatele, nebo platební podmínky.
128. Úřad podle § 265 písm. a) zákona návrh zamítne, pokud nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření.

Skutečnosti zjištěné z dokumentace o zadávacím řízení

129. V bodě 9.1 „Hodnotící kritéria“ zadávací dokumentace je uvedeno, že nabídky budou hodnoceny podle ekonomické výhodnosti. Dále je zde uvedeno, že zadavatel stanovil následující způsob hodnocení nabídek

„Název dílčího hodnotícího kritéria		Váha
a) Celková cena za 1 ks stravovací poukázky	Celková cena za 1 kus stravovací poukázky v Kč bez DPH (včetně všech nákladů spojených s výrobou až po její případnou skartaci, tj. zvl. personifikaci, distribuci, hodnotou stravovacího poukazu a případného vrácení přebývajících stravenek včetně dalších poplatků spojených se zajištěním stravenek a jejich dodáním zadavateli).	90 %
b) Počet smluvních partnerů	Účastník doplní do Přílohy č. 6 ZD seznam provozoven.xlsx počet smluvních partnerů přijímajících stravovací poukázky, a to do listů „Pracoviště v Praze“ a „Pracoviště v Brně“ a k tomu přiloží jmenný seznam provozoven, ve kterých jeho stravovací poukázku odebírají.	10 %

130. V čl. 9.2 „Celková cena za 1 ks stravovací poukázky“, bodě 9.2.3 zadávací dokumentace je uvedeno, že „Ad a) Nabídce, která bude obsahovat nejnižší celkovou cenu za 1 kus stravovací poukázky (tj. včetně všech nákladů spojených s výrobou až po její případnou skartaci, tj. zvl. personifikaci, distribuci, hodnotou stravovacího poukazu a případného vrácení přebývajících stravenek) bez DPH „Cena za 1 ks stravovací poukázky“ ve smyslu přílohy č. 5 zadávací dokumentace bude přidělena 100 bodů, ostatní nabídky obdrží body dle vzorce:

nabídka s nejnižší hodnotou
 ----- x 100“

hodnocená nabídka

131. V bodě 9.2.4 zadávací dokumentace je uvedeno: „Počet bodů dosažený každým uživatelem (zaokrouhlený na 2 desetinná místa) bude přepočten vahou příslušného dílčího hodnotícího kritéria ad a)“.

132. V čl. 9.3 „Počet smluvních partnerů účastníka“, bodě 9.3.1 zadávací dokumentace je uvedeno, že „Ad b) Nabídce, která bude obsahovat nejnižší nabídkovou cenu dle kritéria „Počet smluvních partnerů účastníka“ ve smyslu tabulky č. X bude přiděleno 100 bodů, ostatní náklady obdrží body dle vzorce:

hodnocená nabídka
 ----- x 100“

nabídka s nejvyšší hodnotou

133. V bodě 9.3.2 zadávací dokumentace je uvedeno: „Počet bodů dosažený každým účastníkem (zaokrouhlený na 2 desetinná místa) bude přepočten vahou příslušného dílčího hodnotícího kritéria ad b)“.

134. V bodě 9.3.3 zadávací dokumentace je uvedeno: „Výsledné celkové hodnocení bude vypočteno jako součet bodového hodnocení účastníka v rámci dílčího hodnotícího kritéria „Celková cena za 1 kus stravovací poukázky“, bodového hodnocení účastníka za dílčí hodnotící kritérium „Počet smluvních partnerů účastníka“. Nabídka s nejvyšším bodovým ohodnocením bude vybrána jako nejvýhodnější“.

135. Přílohu č. 6 zadávací dokumentace tvoří dvě tabulky umístěné na dvou listech nadepsaných „Pracoviště v Praze“ a „Pracoviště v Brně“. Každou z tabulek tvoří seznam ulic, přičemž ke každé ulici je přiřazeno pole nadepsané „Počet smluvních partnerů přijímajících stravovací poukázky“. Ve spodní části obou tabulek je umístěno pole „Počet smluvních partnerů celkem“. Dle bodu 9.1 zadávací dokumentace účastník doplní do Přílohy č. 6 zadávací dokumentace počet smluvních partnerů přijímajících stravovací poukázky, a to do listů „Pracoviště v Praze“ a „Pracoviště v Brně“ a k tomu přiloží jmenný seznam provozoven, ve kterých jeho stravovací poukázku odebírají.

136. Dne 10. 4. 2019 zadavatel obdržel od navrhovatele námitky z téhož dne.

Námitky ze dne 10. 4. 2019

137. Úvodem svých námitek navrhovatel uvedl, že po prostudování zadávací dokumentace je přesvědčen, že kritéria hodnocení veřejné zakázky jsou nastavena nesprávně a vedou ke zvýhodnění počtu akceptačních míst před hodnotou finančního plnění, a to navzdory definovaným váhám obou těchto kritérií. Kritéria hodnocení navíc dle navrhovatele neodpovídají definici ekonomické výhodnosti nabídek dle § 114 odst. 2 zákona, která se hodnotí na základě nejvýhodnějšího poměru nabídkové ceny a kvality. Podle navrhovatele tak v konečném důsledku dochází k zásadnímu porušení základních zásad zadávání veřejných zakázek, a to zásad transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace uvedených v § 6 odst. 1 a 2 zákona, a dále zásady hospodárnosti, efektivnosti a účelnosti vynakládání veřejných finančních prostředků.

138. Navrhovatel v námitkách dále uvedl, že v důsledku nesprávného stanovení kritérií hodnocení má kritérium smluvních partnerů na hodnocení zakázky větší vliv než kritérium ceny, přestože váha kritéria smluvních partnerů je pouze 10 %, zatímco váha kritéria ceny činí 90 %.
139. Dále navrhovatel v námitkách popsal způsob hodnocení nabídek stanovený v čl. 9 zadávací dokumentace, kde je dle jeho vyjádření uvedeno, že základní kritérium hodnocení ekonomické výhodnosti je složeno ze dvou dílčích kritérií hodnocení, a to z kritéria ceny, které má váhu 90 %, a kritéria smluvních partnerů, které má váhu 10 %. Výpočet těchto dílčích kritéria byl dle navrhovatele v zadávací dokumentaci stanoven následovně:

Kritérium 1:

$$\text{hodnotící body: } 90 * \left(\frac{\text{nabídka s nejnižší hodnotou}}{\text{hodnocená nabídka}} \times 100 \right)$$

Kritérium 2:

$$\text{hodnotící body: } 10 * \left(\frac{\text{hodnocená nabídka}}{\text{nabídka s nejvyšší hodnotou}} \times 100 \right)$$

140. Navrhovatel v námitkách namítal, že zvolený vzorec pro výpočet nejvýhodnější nabídky je nesprávný, protože nereflektuje definované váhy jednotlivých dílčích kritérií hodnocení. Podle navrhovatele tak dochází k protiprávnímu zvýhodnění kritéria smluvních partnerů na úkor kritéria ceny. Navrhovatel uvedl, že takto nesprávně stanovený způsob vyhodnocení dílčích kritérií hodnocení nereflektuje jejich definované váhy, v důsledku čehož toto vyhodnocení nereflektuje ekonomickou výhodnost nabídek. Navrhovatel v námitkách dále uvedl tři následující důvody, které o tom dle jeho názoru svědčí:
- rozdíly v nabídkách uchazečů ohledně kritéria ceny mají na konečném hodnocení nabídek dle navrhovatele jen zanedbatelný vliv, zatímco u kritéria smluvních partnerů se do konečného hodnocení dle navrhovatele výrazně promítne i nepatrný rozdíl v počtu smluvních partnerů;
 - nastavená kritéria dle navrhovatele nereflektují celkové úspory na plnění veřejné zakázky, které zajistí výhodnější nabídka v rámci kritéria ceny, a namísto toho bezdůvodně zvýhodňují rozdíly v počtu smluvních partnerů, které v konečném důsledku nebudou mít na kvalitu nabízeného plnění dle navrhovatele vůbec žádný vliv; a
 - zatímco kritérium ceny je dle navrhovatele po celou dobu trvání rámcové smlouvy neměnné, protože hodnocení podléhá konečná cena, kritérium smluvních partnerů se bude dle navrhovatele během trvání rámcové smlouvy měnit, protože hodnocení podléhá pouze stav v době podání nabídky, přičemž počet smluvních provozovatelů se během plnění veřejné zakázky bude zcela logicky vyvíjet.
141. K prvnímu důvodu navrhovatel v námitkách blíže uvedl, že simulací několika možných výpočtů zjistil, že poměr rozdílu v jednotlivých cenových nabídkách se bude pohybovat v řádu desetin bodů, oproti poměru v rozdílu nabízených smluvních partnerů pro akceptaci stravenek, kde si díky stanovenému vzorci daný dodavatel připisuje bodový náskok po číslech celých. S ohledem na tuto skutečnost tedy dle navrhovatele neplatí, že kritérium ceny má

opravdu váhu 90 % a kritérium smluvních partnerů jen 10 %, jak je dle navrhovatele uvedeno v čl. 9 zadávací dokumentace. Navrhovatel k tomu v námitkách uvedl následující tabulku:

	Uchazeč A	Uchazeč B
Celková cena za 1 ks stravovací poukázky (Kč)	98	100
Počet smluvních partnerů	81	100
Výpočet hodnotících bodů		
Kritérium 1	90	88,2
Kritérium 2	8,1	10
Celkový součet	98,1	98,2

142. Z tabulky je dle navrhovatele zřejmé, že uchazeč B by v zadávacím řízení zvítězil nad uchazečem A, ačkoliv cena, kterou nabízí za stravenku, se rovná nominální hodnotě stravenky a ve srovnání s cenou nabídnutou uchazečem A je o 2 Kč dražší. Důvodem pro výběr uchazeče B by přitom dle navrhovatele byla pouze skutečnost, že uchazeč B disponuje v době podání nabídky o 19 smluvních partnerů více než uchazeč A. Podle navrhovatele přitom jde o naprosto zanedbatelný rozdíl, který má navíc vzhledem k neustále probíhajícím změnám v počtech smluvních partnerů během plnění veřejné zakázky velmi nízkou vypovídací hodnotu.
143. Podle navrhovatele má kritérium ceny naopak velmi devalvovaný význam. Navrhovatel k tomu uvedl, že nominální hodnota stravenek činí 100 Kč. Každých 0,10 Kč, o které se nabídková cena uchazečů nachází pod touto cenou, je tak dle navrhovatele velmi citelná, neboť jednak vede k velkým úsporám na straně zadavatele, a jednak je nutné jejich význam zohlednit dle celkové marže uchazečů ze stravenky, a ne dle celkové ceny za stravenku. Navrhovatel je toho názoru, že z nominální hodnoty stravenky disponují uchazeči provizí/marží v rozmezí 2,5 až 6 Kč, což dle navrhovatele znamená, že cena stravenky minimálně do úrovně 94 Kč nepředstavuje hodnotitelnou položku, ale jedná se o čistý přenos hodnoty následných stravovacích služeb na zadavatele. Nabídková ceny pod tuto úroveň by tedy dle navrhovatele znamenala, že by daný uchazeč hradil zadavateli stravovací služby ze svých prostředků i po zohlednění provize, kterou vydavatel stravenek účtuje poskytovatelům stravování, což dle navrhovatele nedává smysl a nelze to tedy očekávat.
144. Navrhovatel uvedl, že smysluplné hodnocení kritéria ceny by například mohlo spočívat v hodnocení rozdílu nabídkové ceny za 1 ks stravenky pod úroveň její nominální hodnoty 100 Kč. V úvahu dle navrhovatele přicházejí i jiné způsoby, které budou hodnotit tu část nabídkové ceny, kterou mohou uchazeči ovlivnit. Pokud je ale do hodnocení zahrnuta celá nominální hodnota stravenky, přičemž je v objektivních možnostech uchazečů, aby tuto cenu ovlivnili maximálně v rozsahu 6 Kč, vede to dle navrhovatele k devalvací tohoto dílčího kritéria hodnocení. Navrhovatel je tak přesvědčen, že vyhodnocení kritéria ceny pak zcela jistě nekoresponduje s váhou 90 %, kterou stanovuje zadávací dokumentace, čímž se postup zadavatele dle navrhovatele stává velmi netransparentní a diskriminační pro uchazeče, kteří v legitimním očekávání hodnoty 90 % váhy budou spoléhat na výši své nabídkové ceny. Vzhledem k výše uvedenému tedy navrhovatel považuje zadávací podmínky za netransparentní, diskriminační a v rozporu s principem rovného zacházení.

145. K druhému důvodu, proč navrhovatel považuje vzorec pro výpočet nevhodnější nabídky za nesprávný, navrhovatel uvedl, že nesprávnost a protizákonnost kritérií hodnocení lze demonstrovat rovněž na dopadech, které by výběr uchazeče B oproti uchazeči A (viz tabulka v bodě 87. odůvodnění tohoto rozhodnutí) měl na rozpočet zadavatele. K tomu navrhovatel v námitkách uvedl následující tabulku, ve které je uveden výpočet celkových hodnot nabídek uchazeče A a uchazeče B a roční i celkové úspory zadavatele při výběru uchazeče A oproti uchazeči B.

	Uchazeč A	Uchazeč B
Počet stravenek za dobu trvání smlouvy	187.000	187.000
Nabídková cena za jednu stravenku (Kč)	98	100
Celková hodnota nabídky (Kč)	18.326.000	18.700.000
Roční úspora při výběru uchazeče A (Kč)	93.500	
Celková úspora za dobu trvání Smlouvy na poskytnutí stravenek (Kč)	374.000	

146. Z uvedené tabulky je dle navrhovatele zřejmé, že pokud by zadavatel uzavřel rámcovou smlouvu na poskytnutí stravenek s uchazečem A, uspořil by za celkovou dobu trvání rámcové smlouvy na poskytnutí stravenek částku ve výši 374.000 Kč oproti situaci, kdy by předmětná smlouva byla uzavřena s uchazečem B. Podle navrhovatele by však zakázku v důsledku nesprávných a protizákonných kritérií hodnocení získal uchazeč B, neboť by měl o 19 smluvních partnerů více. Podle navrhovatele se však jedná o zcela zanedbatelný rozdíl, který se bude během plnění veřejné zakázky měnit. Navrhovatel je proto přesvědčen, že zadávací dokumentace je i z toho důvodu zcela netransparentní, a navíc i v příkrém rozporu se zásadou hospodárnosti, efektivnosti a účelnosti vynakládání veřejných finančních prostředků.
147. K třetímu důvodu, proč navrhovatel považuje vzorec pro výpočet nevhodnější nabídky za nesprávný, navrhovatel v námitkách uvedl, že dle jeho názoru by měl mít počet smluvních partnerů coby hodnotící kritérium zachovanou pouze velmi malou skutečnou váhu v celkovém hodnocení, neboť jde o kritérium značně proměnlivé v čase, jehož výpovědní hodnota o kvalitě poskytovaných služeb je nízká. Jako příklad navrhovatel uvedl, že v období od března 2017 do dubna 2019 vzrostl počet jeho akceptačních míst ze 146 na 6050.
148. Z výše uvedeného tak dle navrhovatele vyplývá, že hodnotící kritéria byla stanovena netransparentním a diskriminačním způsobem, který nereflektuje zásadu rovného zacházení a ani ekonomickou výhodnost nabídek dle § 114 odst. 2 zákona. V šetřeném případě je dle navrhovatele naprosto neúměrně, protizákonně a v rozporu s váhou deklarovanou v zadávací dokumentaci upřednostněno kritérium smluvních partnerů, které se bude během plnění veřejné zakázky dle navrhovatele měnit. Při vyšším počtu smluvních partnerů v řádu desítek až stovek je navíc rozdíl v počtu jednotlivých uchazečů pro zaměstnance dle navrhovatele zcela zanedbatelný. Navrhovatel je tak přesvědčen, že současné nastavení

kritérií hodnocení nepovede k výběru nejkvalitnější nabídky za nejlepší cenu. V konečném důsledku je tak dle navrhovatele porušena i další ze základních zásad zadávání veřejných zakázek, a to zásada přiměřenosti uvedená v § 6 odst. 1 zákona, a dále zásada hospodárnosti, efektivnosti a účelnosti vynakládání veřejných finančních prostředků.

Rozhodnutí o námitkách ze dne 12. 4. 2019

149. Dne 12. 4. 2019 zadavatel rozhodl o odmítnutí námitek navrhovatele. V odůvodnění svého rozhodnutí zadavatel uvedl, že jako kritérium hodnocení zvolil pro nadlimitní veřejnou zakázku ekonomickou výhodnost nabídky. Podle zadavatele se jedná se o způsob hodnocení nabídek, kdy se kromě ceny zohledňují i jiné aspekty nabídky, např. záruční doba, spotřeba, výkon, kvalita apod. Zadavatel uvedl, že může tedy zvítězit i nabídka, která sice nemá nejnižší nabídkovou cenu, ale vyniká v jiných aspektech hodnocení.
150. Dále zadavatel uvedl, že zvolil jako druhé hodnotící kritérium počet smluvních partnerů, a to v oblasti vymezené jeho sídlem a detašovanými pracovišti, neboť účelem veřejné zakázky je zajištění benefitu možnosti stravování jeho zaměstnancům, a to v co nejkratší vzdálenosti od místa výkonu práce s možností co největší volby stravovacího zařízení.
151. Zadavatel uvedl, že časová dostupnost dostatečného spektra stravovacích zařízení je pro něho klíčová, neboť zaměstnanci jsou povinni pro své stravování využít předepsanou 30ti minutovou přestávku v práci. Případné nedostatečné spektrum využitelných stravovacích zařízení by dle zadavatele vedlo k riziku vzniku prodlev v práci nedodržením daného limitu přestávky na stravování, což má pro zadavatele dle jeho vyjádření značný ekonomický význam, neboť „*při aktuální výši průměrné měsíční mzdy pracovníků zadavatele 42 tis. Kč a jejich aktuálním fyzickém počtu cca 200 osob, činí cena minuty práce zaměstnanců zadavatele cca 5 Kč / minutu a modelově tedy pouhé každodenní prodloužení přestávky na oběd u všech zaměstnanců zadavatele o 1 minutu po dobu délky zakázky představuje pro zadavatele ztrátu pracovního času zaměstnanců v objemu cca 1 mil. Kč (200 zaměstnanců, 250 pracovních dní v roce, 4 roky délky smlouvy)*“.
152. Dále je v rozhodnutí o námitkách uvedeno, že záměrem zadavatele v podobě nových stravenek je poskytnout svým zaměstnancům benefit ve stejné nebo kvalitativně vyšší úrovni, přičemž hustota sítě poskytovatelů akceptujících vybrané stravenky je spolu s jejich cenou dle zadavatele rozhodujícím kritériem kvality. Negativní ekonomický dopad nedostatečné hustoty sítě poskytovatelů služeb může dle zadavatele významně převýšit případné, stěžovatelem modelované, vyšší pořizovací náklady na stravenky. Zadavatel rovněž uvedl, že důraz na časovou dostupnost stravovacích zařízení je také důvodem požadavku zadavatele na povinnost akceptace nabízených stravenek v zařízeních nacházejících se přímo v areálech zadavatele.
153. Závěrem zadavatel uvedl, že nastavení obou kritérií a jejich vah (90 % kritérium ceny a 10 % kritérium smluvních partnerů) považuje za adekvátní, neboť přes výše zmiňovaný důraz na kvalitu dostupnosti sítě zařízení je dle zadavatele stále významně převažujícím faktorem hodnocení kritérium ceny.

Protokol o otevírání nabídek ze dne 2. 5. 2019

154. Z Protokolu o otevírání nabídek ze dne 2. 5. 2019 vyplývá, že zadavatel v rámci zadávacího řízení na předmětnou veřejnou zakázku obdržel celkem čtyři nabídky v elektronické podobě,

kteřé byly zadavatele doručeny ve lhůtě pro podání nabídek stanovené zadávacími podmínkami. Nabídka s pořadovým číslem 1 obsahovala nabídkovou cenu za 1 ks stravovací poukázky ve výši 100 Kč bez DPH a 968 smluvních partnerů dle přílohy č. 6 zadávací dokumentace. Nabídka s pořadovým číslem 2 obsahovala nabídkovou cen ve výši 99,5 Kč bez DPH a 981 smluvních partnerů. Nabídka s pořadovým číslem 3 obsahovala nabídkovou cenu ve výši 99 Kč bez DPH a 176 smluvních partnerů. Nabídka s pořadovým číslem 4 obsahovala nabídkovou cenu ve výši 100 Kč bez DPH a 598 smluvních partnerů.

K výroku rozhodnutí

I. K namítané nezákonnosti rozhodnutí o námitkách

155. Část svého návrhu navrhovatel směřuje proti rozhodnutí o námitkách. Podle navrhovatele se zadavatel v rozhodnutí o námitkách věcně vůbec nevypořádal s argumentací navrhovatele. Podle navrhovatele zadavatel v odůvodnění rozhodnutí o námitkách pouze vysvětluje, proč zvolil kritérium smluvních partnerů jako jedno z dílčích kritérií hodnocení. Podle navrhovatele se však zadavatel v rozhodnutí o námitkách vůbec nevyjádřil (i) ke vhodnosti zvoleného vzorce pro hodnocení nabídek, (ii) k dle navrhovatele důležitému modelovému výpočtu, který prokazuje rozdíl mezi reálnou a definovanou váhou dílčích kritérií hodnocení a (iii) k námitce navrhovatele, že zvolený způsob hodnocení nereflektuje definované váhy jednotlivých dílčích kritérií hodnocení (viz body 18. – 21. odůvodnění tohoto rozhodnutí)
156. Úřad tedy nejprve přistoupil k posouzení toho, zda rozhodnutí o námitkách splňuje požadavek přezkoumatelnosti a zda tedy není dán důvod pro uložení nápravného opatření dle § 263 odst. 5 zákona.
157. Navrhovatel v námitkách namítal, že v šetřeném případě jsou kritéria hodnocení nastavena nesprávně a vedou k nepřiměřenému zvýhodnění kritéria smluvních partnerů před kritériem ceny navzdory definovaným vahám těchto kritérií. Podle navrhovatele je vzorec pro výpočet nejvýhodnější nabídky nesprávný, neboť nereflektuje definované váhy jednotlivých dílčích kritérií hodnocení, navrhovatel je přesvědčen, že dle zadavatelem stanoveného způsobu hodnocení má kritérium smluvních partnerů mnohem větší reálnou váhu než jen 10 %. Podle navrhovatele způsob hodnocení dílčích kritérií hodnocení stanovený v zadávací dokumentaci silně zkresluje rozložení stanovených vah a nereflektuje ekonomickou výhodnost nabídek. Navrhovatel v návrhu dále uvedl tři důvody, které ho k tomuto závěru vedou.
158. Jako první důvod navrhovatel v námitkách uvedl to, že dle navrhovatele se rozdíl v nabídkové ceně projeví v konečném hodnocení zcela nedostatečně, neboť dle navrhovatele poměr rozdílu v jednotlivých cenových nabídkách se bude pohybovat v řádu desetin bodů z důvodu, že účastníci mohou dle navrhovatele svou nabídkovou cenu reálně ovlivnit maximálně v rozsahu 6 Kč, protože cena stravenky minimálně do úrovně 94 Kč dle navrhovatele znamená čistý přenos hodnoty stravovacích služeb a nepředstavuje tedy hodnotitelnou položku. Oproti tomu poměr v rozdílech nabízených smluvních partnerů bude dle navrhovatele v celých číslech a dodavatelé si tedy za toto kritérium budou „připisovat náskok“ po celých číslech. S ohledem na to tedy dle navrhovatele neplatí, že kritérium ceny má opravdu váhu 90 % a kritérium smluvních partnerů váhu jen 10 %. Navrhovatel k tomu v námitkách uvedl názorný výpočet hodnotících bodů.

159. Druhým důvodem, který navrhovatel ve svých námitkách uvedl, je to, že nastavená kritéria dle navrhovatele nereflektují celkové úspory, které dle navrhovatele zajistí nabídka s výhodnější cenovou nabídkou, a místo toho dle navrhovatele bezdůvodně zvýhodňují rozdíly v počtu smluvních partnerů, které dle navrhovatele nebudou mít na kvalitu plnění vůbec žádný vliv.
160. Jako třetí důvod pro svůj názor o nesprávném stanovení vzorce pro výpočet nejvýhodnější nabídky navrhovatel v námitkách uvedl, že zatímco kritérium ceny je po celou dobu trvání rámcové smlouvy neměnné, kritérium smluvních partnerů se bude dle navrhovatele během trvání smlouvy měnit, což dle navrhovatele znamená, že jeho výpovědní hodnota o kvalitě poskytovaných služeb je nízká.
161. Podstata námitek tak spočívá v tom, že podle navrhovatele jsou kritéria hodnocení nastavená nesprávně a vedou k nepřiměřenému zvýhodnění kritéria smluvních partnerů před kritériem ceny, ačkoliv podle vah definovaných v zadávací dokumentaci má mít vyšší váhu v rámci hodnocení kritérium ceny. Podle navrhovatele vzorec pro výpočet nejvýhodnější nabídky uvedený v zadávací dokumentaci nereflektuje definované váhy jednotlivých dílčích kritérií hodnocení a stanovený způsob hodnocení tak nevyjadřuje ekonomickou výhodnost nabídky.
162. Zadavatel v odůvodnění rozhodnutí o námitkách uvedl, že zvolil jako kritérium hodnocení ekonomickou výhodnost nabídky, při které se kromě ceny zohledňují i jiné aspekty nabídky, např. záruční doba, spotřeba, výkon, kvalita apod., přičemž dle zadavatele může zvítězit i nabídka, která sice nemá nejnížší nabídkovou cenu, ale vyniká v jiných aspektech hodnocení. Dále zadavatel uvedl, že jako druhé kritérium hodnocení (kromě kritéria ceny) zvolil kritérium smluvních partnerů. Dále zadavatel ve svém rozhodnutí popisuje, proč je pro něho počet smluvních partnerů důležitý (*viz body 149. – 151. odůvodnění tohoto rozhodnutí*). Závěrem svého rozhodnutí zadavatel uvedl, že nastavení obou kritérií a jejich vah považuje za adekvátní, neboť i přes důraz na kvalitu dostupnosti sítě zařízení je stále významně převažujícím faktorem hodnocení cenové kritérium.
163. V souladu se závěry rozhodnutí předsedy Úřadu, kterým je Úřad při novém projednání věci vázán, Úřad konstatuje k namítané nezákonnosti rozhodnutí o námitkách následující. Obsahem a podstatou námitek navrhovatele byla netransparentnost a diskriminačnost kritérií hodnocení s důrazem na ekonomickou (ne)výhodnost a na stanovení jejich vah. K tomu zadavatel v rozhodnutí o námitkách uvedl charakter kritéria ekonomické výhodnosti a též sdělil, proč z jeho pohledu nastavená kritéria vyjadřují ekonomickou výhodnost. Rovněž uvedl, z jakých konkrétních důvodů je zvolil a v důsledku čeho považuje nastavení vah za adekvátní. Přestože zadavatel v projednávaném případě v rozhodnutí o námitkách nevypořádal každou dílčí námitku zvlášť, je v souladu s rozhodnutím předsedy Úřadu nutné považovat rozhodnutí za dostatečně odůvodněné, neboť není důležité, jestli se zadavatel v rozhodnutí vyjádřil ke každé dílčí námitce, ovšem je podstatné, zda postihl svým odůvodněním podstatu námitek předestřených navrhovatelem. Na vypořádání námitek je nutno nahlížet v kontextu celého rozhodnutí a zhodnotit, zda jsou úvahy zadavatele uvedené v odůvodnění rozhodnutí o námitkách přezkoumatelné. Je-li z rozhodnutí zřejmé, proč zadavatel považuje argumenty stěžovatele za liché, stejně tak je-li z něj patrné, proč považuje zadavatel nastavení zadávacích podmínek za adekvátní a souladné se zákonem, a rovněž nejde o pouhé formální odmítnutí námitek bez odůvodnění a současně lze dovodit, že

je postihnuto gros námitek, pak je naplněna povinnost vymezená v § 245 odst. 1 zákona spočívající v jasném a srozumitelném vypořádání odůvodnění rozhodnutí o námitkách. Takové rozhodnutí je tak dle Úřadu dostačující, přezkoumatelné, a tudíž jej nelze zrušit pouze pro to, že zadavatel mohl některou svoji argumentaci blíže rozvést, popř. reagovat i na námitky, které zjevně považoval za irelevantní.

164. Na základě výše uvedeného Úřad v souladu se závěry rozhodnutí předsedy Úřadu při posouzení věci dospěl k názoru, že předmětné rozhodnutí o námitkách vyjadřuje ucelený pohled zadavatele na namítané nesprávné nastavení zadávacích podmínek, byť by odůvodnění mohlo být obsáhlejší. Zadavatel se ve svém rozhodnutí o námitkách dostatečně vypořádal se všemi relevantními skutečnostmi namítanými navrhovatelem způsobem splňujícím požadavky náležitého odůvodnění rozhodnutí.
165. S ohledem na to, že Úřad je vázán právním názorem předsedy Úřadu vysloveným v rozhodnutí o rozkladu, Úřad v souladu se závěry rozhodnutí o rozkladu nepovažuje předmětné rozhodnutí o námitkách za rozporné s ustanovením § 245 odst. 1 zákona, a přistoupil tedy k věcnému přezkoumání návrhu.

II. K části návrhu týkající se stanoveného způsobu hodnocení nabídek

166. Jak z obsahu návrhu vyplývá, podle navrhovatele se zadavatel v předmětném zadávacím řízení dopustil pochybení v tom, že v zadávacích podmínkách nastavil kritéria hodnocení nesprávně, když tato kritéria vedou k nepřiměřenému zvýhodnění dílčího kritéria hodnocení počtu smluvních partnerů před dílčím kritériem hodnocení nabídkové ceny, ačkoliv podle vah definovaných v zadávací dokumentaci má mít vyšší váhu v rámci hodnocení kritérium ceny. Podle navrhovatele vzorec pro výpočet nejvýhodnější nabídky uvedený v zadávací dokumentaci nereflktuje definované váhy jednotlivých dílčích kritérií hodnocení a stanovený způsob hodnocení tak nevyjadřuje ekonomickou výhodnost nabídky dle § 114 odst. 2 zákona, která se hodnotí na základě nejvýhodnějšího poměru nabídkové ceny a kvality. Nastavení kritérií hodnocení dle navrhovatele nepovede jednoznačně k výběru nejvyšší nabídky za nejlepší cenu. Podle navrhovatele tak v důsledku nevhodně zvoleného vzorce hodnocení má kritérium počtu smluvních partnerů ve skutečnosti mnohem větší váhu než v zadávací dokumentaci stanovených 10 % a v konečném důsledku rozhoduje o výběru dodavatele. V konečném důsledku tak dle navrhovatele v daném případě dochází k zásadnímu porušení základních zásad zadávání veřejných zakázek, a to zásad transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace zakotvených v § 6 odst. 1 a 2 zákona, a dále zásad hospodárnosti, efektivnosti a účelnosti vynakládání veřejných finančních prostředků.
167. Navrhovatel dále upozorňuje na nízkou vypovídací hodnotu zvoleného kritéria hodnocení počtu smluvních partnerů při zohlednění jeho dvou charakteristik, a to jednak proměnlivosti v čase, a jednak skutečnosti, že vzhledem k celkovému počtu smluvních partnerů v řádu desítek či stovek jde u počtu smluvních partnerů v praxi o nevýznamný rozdíl, neboť potřeby stravování zaměstnanců mohou být zcela či dokonce lépe pokryty sítí účastníka s nižším počtem provozoven. K tomu navrhovatel uvádí, že s vyšším počtem smluvních partnerů dle jeho názoru klesá užitná hodnota každé nové provozovny. Zatímco při nízkém počtu smluvních partnerů je totiž jakýkoliv rozdíl pro koncového zákazníka dle navrhovatele

citelný, při vyšším počtu smluvních partnerů v řádu desítek až stovek je uvedený rozdíl pro zaměstnance zcela zanedbatelný.

168. Navrhovatel v souvislosti s nízkou vypovídací hodnotou hodnotícího kritéria počtu smluvních partnerů dále uvádí, že kritérium nabídkové ceny je po celou dobu trvání rámcové dohody neměnné, zatímco kritérium počtu smluvních partnerů se během trvání rámcové dohody bude měnit, protože počet smluvních partnerů se bude vyvíjet, přičemž navrhovatel poukazuje na tabulku zachycující vývoj počtu smluvních partnerů v akceptační síti navrhovatele (viz bod 15. odůvodnění tohoto rozhodnutí).
169. Dle navrhovatele kritérium nabídkové ceny nekoresponduje s váhou 90 %, neboť s cenou lze hýbat pouze v rozmezí marže, přičemž z nominální hodnoty stravovací poukázky 100 Kč jsou účastníci schopni generovat marži ve výši maximálně 2,5 až 6 Kč, tato marže je přitom dána výlučně provizí u obchodníků/akceptačních míst. Z toho dle navrhovatele vyplývá, že cena stravovací poukázky minimálně do úrovně 94 Kč nepředstavuje hodnotitelnou položku. Dle navrhovatele je tak stanovený způsob hodnocení netransparentní a diskriminační pro účastníky, kteří v legitimním očekávání hodnoty 90 % váhy budou spoléhat na výši své nabídkové ceny.
170. Úvodem Úřad nejprve obecně uvádí, že zadávací podmínky jsou nejvýznamnějším zdrojem informací, na jejichž základě zpracovávají dodavatelé své nabídky, a proto zákon zadavateli ukládá povinnost vymežit jejich prostřednictvím veškeré podrobnosti nezbytné pro účast dodavatele v zadávacím řízení; mezi tyto zadávací podmínky přitom patří i pravidla pro hodnocení nabídek. Dále Úřad konstatuje, že právě hodnocení nabídek je jednou z klíčových fází zadávacího řízení směřujících k výběru dodavatele plnění veřejné zakázky. Aby zadavatel mohl vybrat pro něj nejvhodnější nabídku, má povinnost již v zadávací dokumentaci vymežit pravidla, na jejichž základě tento výběr provede. Jedním z předpokladů pro to, aby hodnocení nabídek proběhlo v souladu se zákonem, je stanovení kritérií hodnocení a dalších pravidel pro hodnocení nabídek, která budou splňovat požadavky základních zásad zadávacího řízení. Je třeba si uvědomit, že výlučnou odpovědnost za celý průběh zadávacího řízení, a tedy i za stanovení kritérií hodnocení a vymezení pravidel pro hodnocení nabídek, nese zadavatel.
171. Podle Úřadu je stěžejní, aby zadavatel přesným způsobem stanovil a popsal, co bude hodnotit, jakou metodou bude hodnotit a jak bude zvolenou metodu aplikovat na předmět hodnocení. K vymezení předmětu hodnocení musí zadavatel dostatečně jasně a srozumitelně stanovit, jaké parametry budou podrobeny hodnocení, což účastníkovi zadávacího řízení dává informaci o tom, co má v rámci své nabídky předložit. Z hlediska toho, jak bude nabídky hodnotit, je zadavatel povinen stanovit metodu hodnocení, podle níž bude postupovat. Zadavatel tak musí určit, zda bude jednotlivým parametrům v nabídkách přiřazovat body a v jakém rozsahu, případně zda zvolí jiný způsob hodnocení, který však musí být dostatečně přesně popsán. Výše popsané kroky jsou důležité pro to, aby pak zadavatel mohl přistoupit k samotnému hodnocení nabídek. Pro to, aby zadavatel mohl zvolenou metodu hodnocení aplikovat na předmět hodnocení, je třeba současně naprosto přesně stanovit, jak mají účastníci splnit jednotlivé parametry tak, aby mohli obdržet co nejvyšší hodnocení. Z hlediska účastníků zadávacího řízení je v rámci hodnocení zásadní, aby věděli, jak mají koncipovat svoji nabídku pro to, aby tato nejen splňovala všechny podmínky

stanovené zadávacími podmínkami, ale i pro to, aby mohla být v rámci hodnocení nabídek označena jako nevhodnější.

172. V šetřeném případě ze zadávací dokumentace vyplývá, že nabídky budou hodnoceny podle ekonomické výhodnosti, přičemž zadavatel stanovil způsob hodnocení nabídek tak, že vymezil dvě dílčí kritéria hodnocení. Prvním kritériem hodnocení je celková cena za 1 ks stravovací poukázky v Kč bez DPH, včetně všech nákladů spojených s výrobou až po její případnou skartaci, tomuto kritériu hodnocení stanovil zadavatel váhu 90 % (dále jen „kritérium ceny“). Druhým kritériem hodnocení je počet smluvních partnerů, který se stanoví na základě součtu celkového počtu smluvních partnerů pro pracoviště v Praze a pracoviště v Brně dle Přílohy č. 6 zadávací dokumentace, tomuto kritériu hodnocení zadavatel stanovil váhu 10 % (dále jen „kritérium smluvních partnerů“). Ze zadávací dokumentace plyne, že zadavatel nebude hodnotit celkový počet smluvních partnerů dodavatelů v celé ČR, ale pouze jejich počet v jím vymezených ulicích v okolí jeho sídla a detašovaných pracovišť. Hodnotící body jednotlivých kritérií hodnocení budou vypočítány na základě vzorce, přičemž počet bodů dosažený každým účastníkem bude přepočten vahou příslušného kritéria hodnocení a výsledné celkové hodnocení pak bude vypočteno jako součet hodnotících bodů účastníka obdržených v rámci hodnocení jednotlivých kritérií hodnocení (viz body 130. - 134. odůvodnění tohoto rozhodnutí).
173. Zadavatel adekvátnost nastavení kritérií hodnocení zdůvodňuje tím, že i přesto, že klade důraz na kvalitu dostupnosti sítě stravovacích zařízení, je pro něj stále významně převažujícím faktorem hodnocení cenové kritérium. Důvodnost použití kritéria smluvních partnerů vysvětluje zadavatel tím, že je jeho záměrem prostřednictvím nových stravenek poskytnout svým zaměstnancům benefit ve stejné nebo kvalitativně vyšší úrovni jako doposud, přičemž hustota sítě poskytovatelů akceptujících vybrané stravenky je spolu s jejich cenou rozhodujícím kritériem kvality. Zadavatel argumentuje též tím, že případné nedostatečné spektrum využitelných stravovacích zařízení by vedlo k riziku prodlev v práci v důsledku nedodržení limitu na přestávky na stravování ze strany zaměstnanců.
174. Co se týče hodnocení nabídek podle jejich ekonomické výhodnosti, Úřad konstatuje, že zákon umožňuje zadavateli požadovat kvalitnější plnění i přes vyšší cenu. Zadavatel tak může kromě ceny, resp. čistě ekonomických kritérií, při hodnocení zohledňovat též i kvalitativní aspekty poptávaného plnění. Při hodnocení nabídek na základě kritérií kvality se pak jednoduše může stát, že vítězí nabídka dodavatele, který nabízí z pohledu zadavatele kvalitnější plnění, ačkoliv je za vyšší cenu. Při stanovení kvalitativních kritérií hodnocení musí zadavatel brát vždy v potaz, že tato kritéria musí být spojena s předmětem veřejné zakázky, tedy musí souviset s užitnou hodnotou plnění, a nesmí být diskriminační tím, že by bezdůvodně zvýhodňovala určitou skupinu dodavatelů.
175. Kvalitativní hlediska v užším smyslu lze chápat jako aspekty předmětu veřejné zakázky, které mohou pro zadavatele znamenat vyšší technickou, užitnou, estetickou hodnotu, resp. aspekty, u kterých lze očekávat, že jejich vyšší úroveň lépe zajistí uspokojení současných či budoucích potřeb zadavatele. Zadavatel musí s přihlédnutím ke svým potřebám sám uvážit, který aspekt plnění je pro něj natolik důležitý, že by se měl odrazit ve stanovených kritériích hodnocení.

176. Podle ustanovení § 115 odst. 1 zákona musí zadavatel v zadávací dokumentaci stanovit pravidla pro hodnocení nabídek, která zahrnují kritéria hodnocení, metodu vyhodnocení nabídek v jednotlivých kritériích a váhu nebo jiný matematický vztah mezi kritérii. Úřad uvádí, že určení výše váhy daného kritéria je přitom zcela v dispozici zadavatele, který na základě svého vlastního úsudku a potřeb zhodnotí, nakolik je pro něj určitý parametr důležitý. Zadavatel definuje požadavky podle svých potřeb či představ o předmětu veřejné zakázky a podmínkách její realizace, proto Úřad ani navrhovatel nejsou oprávněni posuzovat, co je pro zadavatele v rámci plnění veřejné zakázky důležité, a jakou váhu by tudíž konkrétnímu kritériu měl dát. Pokud tedy zadavatel v rámci zadávání této veřejné zakázky dospěl k závěru, že je pro něj kritérium ceny významně převažujícím faktorem hodnocení oproti kritériu smluvních partnerů, resp. kvality dostupnosti sítě zařízení, pak bylo jeho oprávněním stanovit těmto dílčím kritériím hodnocení tomu odpovídající váhu. Podle Úřadu tak váha 90 % přiřazená kritériu ceny odpovídá tvrzení zadavatele, že je pro něj toto kritérium významně převažující.
177. Navrhovatel v této souvislosti namítá, že vzorec pro výpočet bodů v rámci hodnocení nereflakuje stanovené váhy jednotlivých kritérií hodnocení a stanovený způsob hodnocení tak nevyjadřuje ekonomickou výhodnost nabídek dle § 114 odst. 2 zákona. Úřad k tomu uvádí následující. Vzorec pro výpočet bodového hodnocení v kritériu nabídkové ceny stanovil zadavatel jako podíl nabídky s nejnižší hodnotou a hodnocené nabídky vynásobený 100, přičemž získaný výsledek má být následně přepočten vahou daného kritéria, tj. 90 %. Vzorec pro výpočet bodového hodnocení v kritériu smluvních partnerů stanovil zadavatel jako podíl hodnocené nabídky a nabídky s nejvyšší hodnotou vynásobený 100 a následně přepočtený vahou daného kritéria, tj. 10 %. Celkový výsledek hodnocení má pak být vypočten jako součet bodového hodnocení v kritériu cena a bodového hodnocení v kritériu smluvních partnerů (viz body 130. - 134. odůvodnění tohoto rozhodnutí).
178. Z uvedeného je dle Úřadu zřejmé, že vzorec pro výpočet nejvhodnější nabídky stanovené váhy jednotlivých kritérií reflektuje, neboť pro kritérium ceny pracuje s hodnotou 90 % a pro kritérium smluvních partnerů s hodnotou 10 %. Vzorec tedy odráží záměr zadavatelův stanovit kritériu ceny váhu 90 % a kritériu smluvních partnerů váhu 10 %.
179. Pokud jde o vztah stanovených kritérií hodnocení a ekonomické výhodnosti nabídek, Úřad uvádí následující. Zadavatel je přesvědčen, že kritéria nastavil adekvátně tomu, že účastník s nízkým počtem provozoven a s nižší možností uplatnitelnosti svých stravovacích poukázek bude muset nabídnout nižší nabídkovou cenu, aby to pokrylo ekonomickou ztrátu na straně zadavatele, která by byla způsobena tím, že případné nedostatečné spektrum využitelných stravovacích zařízení by vedlo k riziku vzniku prodlev v práci nedodržením daného limitu přestávky na stravování ze strany zaměstnanců. Navrhovatel však namítá, že dodržení časového limitu přestávky se neodvívá od počtu provozoven. Dle názoru navrhovatele kritérium smluvních partnerů hodnotí pouze celkový počet smluvních zařízení a nikoliv jejich časovou dostupnost. Dle navrhovatele nemá rozdíl v počtu smluvních partnerů jednotlivých dodavatelů od určitého počtu smluvních partnerů na kvalitu plnění zásadní vliv, při vyšším počtu smluvních partnerů v řádu desítek až stovek je dle navrhovatele konkrétní rozdíl v počtu provozoven pro zaměstnance zcela zanedbatelný, mnohem důležitější je časová dostupnost nejbližších z nich.

180. K tomu Úřad uvádí, že dle zadavatele je záměrem veřejné zakázky poskytnout zaměstnancům zadavatele prostřednictvím nových stravovacích poukázek benefit ve stejné nebo kvalitativně vyšší úrovni, zadavatel tedy požaduje, aby jeho zaměstnanci měli minimálně stejnou možnost uplatnění stravovacích poukázek, jako měli doposud, což dle názoru zadavatele současně zajistí, že nebudou vznikat časové prodlevy při čerpání přestávky na oběd; z toho důvodu se zadavatel rozhodl nabídky hodnotit nejen na základě ceny. Jak již bylo řečeno výše, bylo právem zadavatele na základě vlastního úsudku a potřeb zhodnotit, že je pro něj kritérium smluvních partnerů důležité a zahrnout toto kritérium do hodnocení nabídek. Pokud je tedy zadavatel přesvědčen, že je pro něj z hlediska jeho potřeb výhodnější vyšší množství provozoven, kde mohou zaměstnanci stravovací poukázky uplatnit, má právo to při hodnocení nabídek zvýhodnit. Úřadu přitom nepřísluší hodnotit, kolik smluvních partnerů je nezbytných pro to, aby byli schopni zaměstnancům zajišťovat určitou kvalitativní úroveň stravování, či zda by ze strany zaměstnanců skutečně docházelo k časovým prodlevám v práci při omezeném výběru provozoven. Dle názoru Úřadu se však jeví logické, že čím více smluvních provozoven bude v okolí sídla zadavatele, tím je větší pravděpodobnost, že si mezi nimi každý ze zaměstnanců vybere stravovací zařízení odpovídající jeho požadavkům a že dodrží časový limit přestávky.
181. Dále ke kritériu smluvních partnerů navrhovatel namítá, že toto dílčí kritérium hodnocení není stálé a může se v průběhu realizace veřejné zakázky měnit. Úřad uvádí, že toto tvrzení může být nejspíše pravdivé, nicméně pokud se zadavatel rozhodl, že kritérium smluvních partnerů při hodnocení zohlední, což, jak bylo vysvětleno výše, je jeho právo, nemá dle Úřadu jinou možnost, než hodnotit stav, který existuje ke dni podání nabídek. Není možné, aby zadavatel hodnotil počet smluvních partnerů do budoucna, tedy aby hodnotil stav, který nastat může a nemusí, neboť takové hodnocení by bylo v rozporu se zásadou transparentnosti.
182. Navrhovatel ve vyjádření k podkladům rozhodnutí ze dne 27. 2. 2020 dodává, že se nebrání případnému závazku ve smlouvě, že v případě změn potřeb zadavatele je účastník povinen oslovovat další vhodné poskytovatele stravování a aktivně usilovat o to, aby akceptační síť byla průběžně za trvání smlouvy vylepšována dle konkrétních přání zaměstnanců zadavatele. K tomu Úřad uvádí, že závazný návrh smlouvy na veřejnou zakázku vytvořený zadavatelem je součástí zadávacích podmínek a není možno jej měnit či upravovat podle potřeb jednotlivých účastníků zadávacího řízení.
183. Navrhovatel v souvislosti s kritériem počtu smluvních partnerů uvádí v návrhu modelový příklad (viz bod 10. odůvodnění tohoto rozhodnutí), z něhož dle něj plyne, že i malý rozdíl v počtu smluvních partnerů jednotlivých dodavatelů, dle názoru navrhovatele z pohledu zaměstnanců irrelevantní, může mít za následek, že bude jako ekonomicky výhodnější bude vybrána nabídka s podstatně vyšší cenou. Dle navrhovatele vyhodnocení kritéria ceny v tomto příkladu nekoresponduje s váhou 90 % stanovenou v zadávací dokumentaci. Dle navrhovatele se jeho model přibližuje skutečnosti, neboť vychází z jeho vlastního počtu smluvních partnerů dle Přílohy č. 6 zadávací dokumentace a navrhovatel nepředpokládá, že u ostatních dodavatelů se budou počty smluvních partnerů výrazně lišit. Úřad konstatuje, že v modelovém příkladu prezentovaném navrhovatelem by skutečně v hodnocení zvítězila nabídka účastníka s vyšší cenou; jak však již Úřad vysvětlil výše, při vícekritériálním hodnocení nabídek, kdy zadavatel kromě ceny hodnotí i jiná kritéria, nemusí vždy zvítězit

nabídka s nejnižší nabídkovou cenou. Současně Úřad uvádí, že zadavatel ve vyjádření ze dne 2. 5. 2019 uvádí vlastní modelový příklad (viz bod 35. odůvodnění tohoto rozhodnutí), který podle něj lépe odráží hustotu pokrytí smluvních partnerů v Praze a v Brně. V tomto modelovém příkladu by přitom v hodnocení zvítězila nabídka dodavatele s nižší nabídkovou cenou. V modelovém příkladu prezentovaném zadavatelem jsou přitom srovnávány nabídky s počtem smluvních partnerů 790 a 900, tedy s hodnotami, které odpovídají reálným údajům z nabídek účastníků více, než hodnoty použité v modelovém příkladu navrhovatele (dle Protokolu o otevírání nabídek ze dne 2. 5. 2019 jsou počty smluvních partnerů uvedené v nabídkách účastníků 968, 981, 176, 598, zatímco navrhovatel ve svém modelovém příkladu použil hodnoty 81 a 100).

184. Navrhovatel se odvolává na další veřejné zakázky se stejným plněním, kde byla dle jeho tvrzení jediným rozhodujícím kritériem hodnocení nejnižší nabídková cena, kritérium hodnocení v podobě počtu smluvních partnerů zde tedy zahrnuto nebylo. Úřad k tomu uvádí, že je právem zadavatele si kritéria hodnocení stanovit dle vlastního uvážení a potřeb a v souladu s tím jim přiřadit váhy. Je tedy výlučně na zadavateli, jaká kritéria hodnocení zvolí, přičemž každý zadavatel tak může mít na obdobný předmět veřejné zakázky rozdílné požadavky.
185. Nastavená kritéria hodnocení dle navrhovatele nereflektují celkové úspory na plnění veřejné zakázky, neboť dle navrhovatelova modelového příkladu (viz bod 10. odůvodnění tohoto rozhodnutí) namísto ekonomicky výhodnější nabídky jsou bezdůvodně zvýhodněny rozdíly v počtu smluvních partnerů, které v konečném důsledku nebudou mít na kvalitu nabízeného plnění žádný vliv, neboť při vyšším počtu smluvních partnerů v řádu desítek až stovek je dle navrhovatele uvedený rozdíl pro zaměstnance zanedbatelný. Dle navrhovatele z toho plyne, že způsob hodnocení zvolený zadavatelem je v rozporu se zásadou hospodárnosti, efektivnosti a účelnosti vynakládání veřejných prostředků.
186. Úřad k tomu konstatuje, že tvrzení, že větší počet smluvních partnerů nebude mít vliv na kvalitu plnění, je názor navrhovatele, naopak z vyjádření zadavatele vyplývá, že ve větším počtu smluvních partnerů zvýšení kvality plnění spatřuje, neboť, jak již bylo řečeno výše, prostřednictvím veřejné zakázky hodlá zadavatel zajistit, aby jeho zaměstnanci měli v co nejkratší vzdálenosti od sídla zadavatele možnost co největší volby stravovacích zařízení. K tvrzení navrhovatele, že v modelovém příkladu zadavatele je zvýhodněna ekonomicky méně výhodná nabídka Úřad opakuje, že při vícekritériálním hodnocení ne vždy platí, že nabídka s nejnižší nabídkovou cenou je nabídkou ekonomicky nejvýhodnější; ekonomicky nejvýhodnější je taková nabídka, která v souhrnu nejlépe vyhoví všem zadavatelem stanoveným kritériím hodnocení. Úřad též dodává, že zásadu hospodárnosti, efektivnosti a účelnosti vynakládání veřejných prostředků jako takovou zákon neupravuje; to, aby byly veřejné prostředky vynakládány hospodárně, efektivně a účelně, je zajišťováno prostřednictvím dodržování pravidel a zásad, která zákon stanoví; jejich porušení přitom Úřad v nyní šetřeném případě neshledal.
187. Ve vyjádření k podkladům rozhodnutí ze dne 27. 2. 2020 navrhovatel ilustruje tvrzenou nesprávnost napadených kritérií na příkladu, ve kterém by zadavatel hledající nejvýhodnější bankovní služby započítával do kritéria ceny bankovních služeb nejen výši bankovních poplatků, nýbrž i samotné převáděné částky, přičemž tyto převáděné částky jsou dle navrhovatele analogií jmenovité hodnoty stravenek, kterou si vydavatel stravenek nemůže

ponechat, nýbrž ji musí převést poskytovateli stravování a pouze z ní sráží svou marži. I v hypotetickém příkladu bankovních služeb by dle navrhovatele takové nesprávné nastavení kritérií hodnocení mělo ten efekt, že by ve výběrovém řízení nikdy nemohla uspět banka A poskytující služby bez poplatků ve srovnání s bankou B s vysokými poplatky, pokud by banka A měla o něco nižší počet poboček i přesto, že by levnější banka A měla pobočku v místě činnosti zadavatele, a tedy reálně by jeho potřeby obsloužila.

188. Dle názoru Úřadu nelze navrhovatelem prezentovaný příklad srovnávat s šetřenou veřejnou zakázkou, neboť jde o dvě naprosto odlišná plnění s naprosto odlišným účelem. Předmětem šetřené veřejné zakázky je dodávka stravovacích poukázek a zadavatel u jednotlivých nabídek hodnotí výši nabídkové ceny za 1 ks poplácvaného zboží, což je naprosto standardní. Současně zadavatel kladně hodnotí vyšší počet smluvních partnerů, což zcela logicky zdůvodňuje potřebou zajistit co největší výběr možností stravování v blízkosti jeho sídla. Naproti tomu navrhovatelem uvedený příklad představuje veřejnou zakázku na služby, v rámci nabídkové ceny by tedy měla být hodnocena pouze cena služby – tj. cena poskytovaných bankovních služeb. Jelikož převáděné peněžní částky službu nepředstavují, nedává smysl, aby byly do nabídkové ceny zahrnuty. Současně vzhledem ke zcela odlišnému účelu obou plnění nelze srovnávat potřebu počtu dostupných bankovních poboček s potřebou počtu dostupných smluvních partnerů poskytujících stravování. Zatímco stravování je nutno řešit každý den a navíc u všech, nebo aspoň u velké většiny zaměstnanců, u bankovních služeb poskytovaných fyzicky na pobočkách toto rozhodně neplatí. Z toho důvodu je navrhovatelem uvedený příklad na šetřené zadávací řízení neaplikovatelný a nelze z něj jakkoli dovodit, že by způsob hodnocení nabídek byl stanoven nezákonně.
189. Navrhovatel v návrhu uvádí, že vzhledem ke způsobu cenotvorby u stravovacích poukázek cena stravenky minimálně do úrovně 94 Kč nepředstavuje hodnotitelnou položku, a pokud je hodnocena celá nominální hodnota stravenky, vede to k tomu, že vyhodnocení kritéria ceny nekoresponduje se stanovenou váhou 90 %. Dle navrhovatele se tak postup zadavatele stává netransparentní a diskriminační pro účastníky, kteří v legitimním očekávání hodnoty 90% váhy budou spoléhat na výši své nabídkové ceny. K tomu Úřad uvádí následující.
190. Platí, že zadavatel je povinen stanovit kritéria hodnocení a tedy pravidla pro hodnocení nabídek jako celek v souladu s požadavkem na transparentnost zadávacího řízení takovým způsobem, aby dodavatelé, kteří se rozhodnou pro účast v zadávacím řízení, byli reálně schopni předložit konkrétní nabídky a již v době před podáním nabídek věděli, podle čeho a jakým způsobem budou jimi předložené nabídky zadavatelem hodnoceny. Uvedený závěr potvrzuje např. i rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 Afs 86/2008-222 ze dne 25. 3. 2009, v němž soud judikoval, že „(...) jednotlivá dílčí kritéria a jejich hodnocení musí být natolik konkrétní, přesné a jednoznačné, aby se každému z uchazečů dostalo informací téhož materiálního obsahu (...).“. Stanovení kritérií hodnocení musí být tudíž ze strany zadavatele provedeno tak, aby všechny obdržené nabídky byly mezi sebou vzájemně porovnatelné, a zadavatel tak mohl objektivně zjistit, která nabídka je pro něj ekonomicky nejvýhodnější. Pravidla pro hodnocení nabídek musí být tedy přesně specifikovaná, transparentně stanovená a na základě toho také zpětně přezkoumatelná.
191. Jak vyplývá z příslušných ustanovení zadávací dokumentace, v šetřeném případě zadavatel zvolil hodnocení nabídek podle ekonomické výhodnosti na základě nejvýhodnějšího poměru ceny a kvality, přičemž pro hodnocení nabídek stanovil dvě kritéria hodnocení, kritérium

ceny a kritérium smluvních partnerů. Zadavatel dle zadávací dokumentace jednotlivá kritéria hodnocení i způsob hodnocení předem jasným a srozumitelným způsobem vymezil. Obě dílčí kritéria hodnocení měla nastavenou procentuální hodnotu, kterou jim zadavatel přiřadil. Zadavatel rovněž jasně a srozumitelně stanovil způsob výpočtu bodů, které účastníci mohli získat (viz body 129. – 134. odůvodnění tohoto rozhodnutí). Skutečnost, že bude zadavatel v rámci kritéria ceny hodnotit celkovou nabídkovou cenu za stravenku, tedy byla ze zadávacích podmínek zcela zřejmá. Jelikož lze přitom důvodně předpokládat, že nabídky do šetřeného zadávacího řízení budou podávat dodavatelé, kteří v daném oboru působí a jsou tedy s cenotvorbou stravenek obeznámeni, pak i v případě, že by bylo pravdivé tvrzení navrhovatele, že fakticky je předmětem hodnocení pouze cena stravenky nad částku 94 Kč, musí být dle názoru Úřadu taková skutečnost ostatním dodavatelům zřejmá, stejně jako je zřejmá navrhovateli. Dodavatelé tedy měli možnost své nabídky stanovenému způsobu hodnocení přizpůsobit. S ohledem na uvedené nelze mít za to, že kritéria hodnocení byla zadavatelem stanovena v rozporu se zásadou transparentnosti.

192. Navrhovatel dále bez bližšího vysvětlení uvádí, že stanovenými kritérii hodnocení zadavatel porušil zásadu rovného zacházení. K této zásadě Úřad uvádí, že z ní vyplývá pro zadavatele povinnost zajistit, aby bylo v každé situaci zacházeno se všemi dodavateli obdobně, tedy tak, aby měl každý dodavatel zcela srovnatelnou příležitost na úspěch při ucházení se o veřejnou zakázku. V rámci všech úkonů zadavatele vůči dodavatelům nesmí vznikat bezdůvodné rozdíly, které by některého z dodavatelů zvýhodňovaly nebo upřednostňovaly. Co se týče rozdílu mezi zásadou rovného zacházení a zásadou zákazu diskriminace, zásada rovného zacházení je typicky spojena s určitým aktivním úkonem zadavatele vůči dodavateli či skupině dodavatelů, tj. k jejímu porušení dochází, pokud se zadavatel nechová vůči dodavatelům stejně, tedy svým jednáním bezdůvodně ovlivní postavení k lepšímu nebo i horšímu pouze u části dodavatelů. Naopak v případě, že je příčina nezákonného postupu zadavatele shledána ještě před podáním nabídek, a to typicky již v samotném způsobu stanovení zadávacích podmínek, které bezdůvodně znevýhodňují určitého dodavatele či skupinu dodavatelů, bude se jednat spíše o diskriminační jednání a porušení této zásady.
193. Vzhledem k tomu, že zadavatel stanovil kritéria hodnocení v zadávacích podmínkách pro všechny účastníky zadávacího řízení stejným způsobem, Úřad neshledal ve stanovení kritérií hodnocení porušení zásady rovného zacházení.
194. Navrhovatel dále uvádí, že stanovený způsob hodnocení nabídek je v rozporu se zásadou zákazu diskriminace. K tomu navrhovatel uvádí, že zvolený model hodnocení nabídek je diskriminující především k novým soutěžitelům, kteří nemají srovnatelný počet smluvních partnerů jako konkurenční zaběhnuté společnosti, ačkoliv by tito noví soutěžitelé mohli zajistit stejnou kvalitu poskytovaných služeb. Navrhovatel zde poukazuje na to, že vstoupil na trh se stravovacími poukázkami v roce 2017, kde do té doby působily pouze zaběhnuté společnosti, které neměly důvod zvolený model hodnocení s ohledem na podobný počet smluvních partnerů napadat.
195. Zásada zákazu diskriminace spočívá zejména v tom, že žádný z dodavatelů nesmí být postupem zadavatele bezdůvodně znevýhodněn oproti svým konkurentům. Zásada zákazu diskriminace tedy cílí na to, že zadavatel nesmí dodavatelům bezdůvodně ztěžovat možnost účastnit se zadávacího řízení či v zadávacím řízení uspět. Zadavatel tedy musí zajistit, aby

žádní z dodavatelů, kteří jsou schopni veřejnou zakázku řádně realizovat, nebyli bezdůvodně vyřazeni z účasti na zadávacím řízení či bezdůvodně znevýhodněni v jeho průběhu.

196. K tomu Úřad uvádí, že ačkoliv se navrhovateli nastavení kritérií hodnocení může vůči němu jevit jako diskriminační, fakticky jde pouze o nevýhodu z toho, že je na daném trhu nový a nedisponuje tudíž takovým množstvím smluvních partnerů, jako ostatní účastníci zadávacího řízení. Platí přitom, že nový dodavatel na trhu nemůže automaticky počítat s tím, že jeho nabídka bude v zadávacích řízeních ihned vítězit. Jinými slovy řečeno, po zadavatelích nelze požadovat, aby při stanovení zadávacích podmínek zkoumali konkrétní situaci jednotlivých dodavatelů působících na daném trhu a zadávací podmínky přizpůsobovali jejich individuálním potřebám. Obecně lze konstatovat, že je zcela běžné, že některým dodavatelům budou zadavatelem stanovená kritéria hodnocení vyhovovat méně a některým více. Nejde přitom o diskriminaci, ale o projev aktuální situace na daném trhu. S ohledem na výše uvedené Úřad neshledal v kritériích hodnocení rozpor se zásadou zákazu diskriminace.
197. Na základě výše uvedeného Úřad neshledal, že by způsob hodnocení nabídek byl stanoven v rozporu se zákonem, respektive že by dílčí kritéria hodnocení v souhrnu neodpovídala definici ekonomické výhodnosti nabídek, či že by zadavatel jejich stanovením porušil zásady transparentnosti, rovného zacházení nebo zákazu diskriminace. Úřad tedy nezjistil důvod pro uložení nápravného opatření, a proto rozhodl o zamítnutí návrhu podle § 265 písm. a) zákona tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dnů ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – Sekce veřejných zakázek, třída Kpt. Jaroše 1926/7, Černá Pole, 604 55 Brno. Včas podaný rozklad má odkladný účinek. Rozklad a další podání účastníků učiněná v řízení o rozkladu se podle § 261 odst. 1 písm. b) zákona zasílají Úřadu výhradně prostřednictvím datové schránky nebo jako datová zpráva podepsaná uznávaným elektronickým podpisem.

otisk úředního razítka

JUDr. Eva Kubišová
místopředsedkyně

Obdrží

1. Česká republika- Ústav zdravotnických informací a statistiky ČR, Palackého náměstí 375/4,
128 00 Praha,
2. Mgr. Radovan Kubáč, Olivova 2096/4, 110 00 Praha

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy